

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ & ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

**ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΤΑΓΗ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟ**

**ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΜΕ
ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ**

**ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ
ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ -**

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ
ΚΑΙ ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΜΑΣ
ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

16^ο

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ
ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟ
ΣΥΝΕΔΡΙΟ**

3 - 4 - 5 ΦΕΒΡΑΡΗ 1995

1918 - 1995

Συνάδελφοι,

Πραγματοποιούμε σήμερα το 16ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας.

Συζητάμε για τα προβλήματα του κλάδου, κάνουμε εκτίμηση των αγώνων μας, σταθμίζουμε τα θετικά και τα αρνητικά της όλης μας δράσης.

Εξετάζουμε την οικονομική και γενικότερη κατάσταση των εργαζομένων και της χώρας μας.

Χαράζουμε τους προσανατολισμούς μας για το επόμενο διάστημα, τους στόχους της πάλης μας.

Από το βήμα του 16ου Συνεδρίου της Ομοσπονδίας μας, απευθύνουμε θερμό αγωνιστικό χαιρετισμό στους Οικοδόμους και τους εργαζόμενους στα συναφή επαγγέλματα, σε όλους τους εργαζόμενους της πατρίδας μας.

Τους διαβεβαιώνουμε ότι ο κλάδος μας θα συνεχίσει χωρίς ταλαντεύσεις την ταξική αγωνιστική του πορεία, για την προώθηση και διεύρυνση των κατακτήσεων, του θα συνεχίσει να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της πάλης της Εργατικής Τάξης για τα δικαιώματά της, για να παραμείνει ζωντανή η ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο, που μας ανήκει.

Συνάδελφοι,

Το Συνέδριό μας βρίσκει τα κρίσιμα προβλήματα της χώρας μας και του λαού μας άλυτα και τους εργαζόμενους αντιμέτωπους της πιο άγριας επίθεσης ενάντια σε βασικές κατακτήσεις τους.

Η ανεργία και η φτώχεια πλήττουν μεγάλα τμήματα του λαού μας, η κοινωνική αδικία μεγαλώνει, η αβεβαιότητα για το αύριο έγινε καθημερινός βραχνάς ιδιαίτερα για την νέα γενιά.

Αντίθετα τα προνόμια, τα κέρδη και η ασυδοσία των μεγάλων συμφερόντων προστατεύονται και ενισχύονται παραπέρα.

Η σημερινή Κυβέρνηση θέτοντας στα περιθώρια τις όποιες προεκλογικές εξαγγελίες φιλολαϊκού χαρακτήρα, βαδίζει στα χνάρια της προκατόχου της. Ο προϋπολογισμός του 1995 είναι εξ'ίσου αντιλαϊκός όπως αυτοί των προηγούμενων ετών. Είναι προϋπολογισμός νέας σκληρής λιτότητας για τους εργαζόμενους, και πλουτισμού για τους εμποροβιομήχανους, είναι ταξικός, γι'αυτό έχει και την πλήρη επιδοκιμασία του Συνδέσμου Βιομηχάνων.

- Ξφαγιάζει τις δαπάνες κοινωνικού χαρακτήρα (παιδεία, υγεία, πολιτισμός, επιχορηγήσεις και επιδοτήσεις σε ασφαλιστικά ταμεία, νοσοκομεία, τυφλούς, ανάπηρους, μαθητικά συσσίτια, παιδικές εξοχές, αθλητισμός κλπ.).

Όλα αυτά τα μέτρα εκτός από την υποβάθμιση του επιπέδου διαβίωσης οδηγούν σε νέα εισπρακτικά μέτρα π.χ. αυξήσεις νοσηλείων - Είναι βαθιά αντιλαμπυξιακός αφού καθλώνει σε 1.000 δις δραχμές τις δημόσιες επενδύσεις.

- Ηειώνει εκ νέου μεροκάματα, μισθούς και συντάξεις.

- Προβλέπει νέες αυξήσεις στα τιμολόγια, κυρίως των προς ιδιωτικοποίηση ΔΕΚΟ (ΟΤΕ, ΔΕΗ κλπ.).
- Μειώνει τις δαπάνες που προβλέπονται για τον αγροτικό τομέα, σύμφωνα με τις εντολές του Διευθυντηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Διευρύνει τα φορολογικά βάρη για τους εργαζόμενους, αφήνοντας στο απυρόβλητο τα κέρδη του μεγάλου κεφαλαίου.
- Ο προϋπολογισμός του 1995 τέκνο των προηγούμενων αντεργατικών, αντιλαϊκών επιλογών είναι προϋπολογισμός λιτότητας και φτώχειας, εγκρίθηκε στις Βρυξέλλες, και κινείται στα πλαίσια του προγράμματος σύγκλισης, στην ουσία πρόγραμμα σύνθλιψης των εργαζομένων.

Η πολιτική, οικονομική κατάσταση στην χώρα μας πάει από το κακό στο χειρότερο. Τα συσσωρευμένα προβλήματα της Εργατικής Τάξης και του λαού μας γενικότερα όχι μόνο δεν βρήκαν την λύση τους, αλλά επιδεινώθηκαν ακόμη περισσότερο με την υποταγή της χώρας μας στην συνθήκη του Μάαστριχτ με ευθύνη των πολιτικών δυνάμεων Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ, και ΣΥΝ που αρνούμενοι την διεξαγωγή δημοψηφίσματος ώστε να ενημερωθεί ο Ελληνικός λαός, και να εκφράσει την γνώμη του, ψήφισαν την Συμφωνία παρά τις όποιες φραστικές και μόνο αντιπαραθέσεις τους, εκχωρώντας τις ελπίδες των εργαζομένων και του λαού μας για μιá ανεξάρτητη, κοινωνικά δίκαιη Ελλάδα, στους πιο αντιδραστικούς κύκλους της Ευρώπης, στα αδυσώπητα σχέδια του ιμπεριαλισμού και του μονοπωλιακού κεφαλαίου, στην σύγχρονη "Ιερή συμμαχία" που επιχειρεί:

- Να καθλώσει τις δυνάμεις της προόδου.
- Να φορτώσει τα βάρη της καπιταλιστικής κρίσης στους εργαζόμενους.
- Να υποτάξει το Συνδικαλιστικό Κίνημα.
- Να προλάβει τις κοινωνικές συγκρούσεις που θα φέρουν τα αντιλαϊκά αντεργατικά σχέδια τους.

Η μοίρα πλέον αυτού του τόπου δεν θα καθορίζεται από τον ίδιο τον λαό του, αλλά από τα υπερεθνικά όργανα που θα αποφασίζουν για την οικονομική, αναπτυξιακή πολιτική που θα ακολουθήσει η χώρα μας, με κριτήριο το συμφέρον των πολυεθνικών εταιριών και των Ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων.

Η τερατογέννηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ δεν άργησε να φέρει στην ζωή το πρωτότοκο της την "Λευκή", Μαύρη για τους εργαζόμενους Βίβλο, το ευαγγέλιο του κεφαλαίου που βασικό προωθεί:

- Την κατάργηση του θωρου, 7ωρου, Κυριακής αργίας.
- Την κατάργηση των αποζημιώσεων, των επιδομάτων, των αδειών.
- Την επιβολή του ελαστικού ωραρίου, που σημαίνει απασχόληση των εργαζομένων για όσο χρόνο και όποτε θέλουν οι εργοδότες.
- Την κατάργηση των Συλλογικών συμβάσεων και επιβολή πολιτικής μισθών και μεροκάματων κάτω από την αύξηση του πληθωρισμού

- Τον περιορισμό της εργοδοτικής εισφοράς στην κοινωνική ασφάλιση. "Την απαλλαγή των εργοδοτών από τις εισφορές για την κοινωνική ασφάλιση των νέων εργαζομένων σε πρώτη φάση, προωθεί ήδη η Κυβέρνηση".
- Την μείωση των δαπανών για την κοινωνική ασφάλιση.
- Την γενίκευση του ωρομισθίου, της μερικής απασχόλησης, του μειωμένου ωραρίου με μειωμένες αποδοχές.
- Την σύνδεση του μισθού με την παραγωγικότητα, δηλαδή την εντατικοποίηση και την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης των εργαζομένων από την εργοδοσία.
- Την απελευθέρωση των απολύσεων με την κατάργηση όποιων περιοριστικών μέτρων υπάρχουν μέχρι σήμερα κλπ.

Το Συνδικαλιστικό Κίνημα έχει σήμερα να αντιμετωπίσει μια μεγάλη σε έκταση επίθεση ενάντια στις οικονομικές και κοινωνικές του κατακτήσεις, αλλά και σε βάρος των Δημοκρατικών του δικαιωμάτων.

Οι ευθύνες των πολιτικών δυνάμεων (ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΠΟΛΑ, ΣΥΝ) που υποστηρίζουν καθένας με τον δικό του τρόπο, ότι η καπιταλιστική Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μονόδρομος και εκσυγχρονισμός, είναι τεράστιες απέναντι στην Εργατική Τάξη και τον λαό της πατρίδας μας. Εξ'ίσου όμως ιστορικές ευθύνες απέναντι στην Εργατική Τάξη έχουν και οι Συνδικαλιστικές παρατάξεις αυτών των κομμάτων που έχουν και την πλειοψηφία στην ΓΣΕΕ.

Σήμερα που τα δικαιώματα και οι κατακτήσεις των εργαζομένων δέχονται την πιο βαρβαρή επίθεση, η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ ουσιαστικά σιωπά εναρμονισμένη πλήρως με τις κατευθύνσεις της Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Συνδικάτων, που σε καμιά περίπτωση δεν παλεύει για τα συμφέροντα των εργαζομένων, αλλά αντίθετα είναι δουλικά υποταγμένη στις πολυεθνικές και τα μονοπώλια.

Καμιά μορφή Αγώνα, καμιά μορφή αντίστασης, ενάντια στην επίθεση που δέχεται η Εργατική Τάξη της χώρας μας, δεν κρίθηκε αναγκαία από την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ που υποτίθεται πως εκπροσωπεί τα συμφέροντα της Εργατικής Τάξης. Την ώρα που το πολυεθνικό κεφάλαιο σχεδιάζει και καθορίζει την στρατηγική του, η ΓΣΕΕ προσπαθεί με κάθε τρόπο να αποκρύψει την ταξική ουσία των αντιδραστικών μέτρων που προωθούνται σε βάρος των εργαζομένων, αποπροσανατολίζει, απονευρώνει και παροπλίζει τμήματα του Συνδικαλιστικού Κινήματος, καλλιεργώντας στους εργαζόμενους ρεφορμιστικές αντιλήψεις περί "κοινωνικών εταίρων" και "κοινωνικών συμβολαίων" που ισοδυναμούν με παράδοση και υποταγή.

Με όλα αυτά τα χαρίσματα και περγαμηνές η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ δεν θα μπορούσε να μην συμμετέχει στην Ο.Κ.Ε. (Οικονομική Κοινωνική Επιτροπή). Στο εργαλείο αυτό της ταξικής συναίνεση και χειραγώγησης των εργαζομένων, για το πέρασματος αντιλαϊκών

επιλογών του μεγάλου Δυτικοευρωπαϊκού κεφαλαίου. Καταδικάζουμε την δημιουργία των Ο.Κ.Ε. σε Β.Ο.Κ. και Ελλάδα και δηλώνουμε ότι θα εναντιωθούμε με όλα τα μέσα μέχρι την αχρήστευσή τους. Απέναντι στην στάση υποταγής και παράδοσης της εργατικής τάξης και ενσωμάτωσης που προωθεί η Γ.Σ.Ε.Ε.:

Η ανάπτυξη ενός ρωμαλέου μαχητικού συνδικαλιστικού κινήματος που θα αποτελέσει δύναμη αντίστασης στην επιθετικότητα του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκπροσώπων.

Η δημιουργία μετώπου υπερόδωσης και διεύρυνσης κατακτήσεων και δικαιωμάτων.

Η αλλαγή των συσχετισμών στην κορυφή του Συνδικαλιστικού Κινήματος υπέρ των ταξικών συνδικαλιστικών δυνάμεων και κατά των δυνάμεων του Συμβιβασμού και της υποταγής, είναι οι προϋποθέσεις για να μην περάσουν οι όποιες αντεργατικές επιλογές, για να μην επιστρέψουμε στον εργασιακό μεσαίωνα.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Οι αρνητικές επιπτώσεις για τους λαούς και τους εργαζόμενους από την ανατροπή του σοσιαλιστικού συστήματος και την διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης που είχαν επισημανθεί στο προηγούμενο Συνέδριο, φαίνονται σήμερα καθαρά και στην πράξη.

Οι όποιες θεωρίες ότι ζούμε σε μια μεταψυχροπολεμική εποχή, για κοσμογονικές θετικές αλλαγές που ανοίγουν τον δρόμο της δημοκρατίας και της Ελευθερίας, καταρρίπτονται.

Η καπιταλιστική βαρβαρότητα απαλλαγμένη πια από το αντίβαρο του ισχυρού σοσιαλιστικού συστήματος (που πρόσφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες στον εξανθρωπισμό της ανθρωπότητας, θερμός υποστηρικτής των εθνικοαπελευθερωτικών, αντιϊμπεριαλιστικών και φιλειρηνικών κινήματων). Επιδιώκει με κάθε τρόπο την επιβολή της νέας τάξης πραγμάτων στον οικονομικό, πολιτικό, στρατιωτικό και ιδεολογικό τομέα. Την υποταγή και εξάλειψη κάθε δύναμης που αμφισβητεί την παγκόσμια καπιταλιστική κυριαρχία, την ένταση της εκμετάλλευσης και καταλήστευσης των λαών.

Ο Ιμπεριαλισμός χρησιμοποιώντας και τον ΟΗΕ που σήμερα πλέον είναι το όργανο νομιμοποίησης των όποιων ενεργειών του, αναζητά πλέον νέες κερδοφόρες διεξόδους στο κυνήγι των εξοπλισμών και των νέων αγορών, που εμφανίστηκαν ύστερα από τις αρνητικές εξελίξεις στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες.

Για την επίτευξη των στόχων τους, Αμερικανοί και Ευρωπαίοι Ιμπεριαλιστές δεν διστάζουν να μεταβάλλουν σε πυριτιδαποθήκη ολόκληρη την περιοχή των Βαλκανίων.

Δικό τους έργο είναι ο κατακερματισμός και η αποσύνθεση κρατών, οι εμφύλιες και εθνικιστικές συγκρούσεις στην άλλοτε Σοβιετική Ένωση και την Γιουγκοσλαβία.

Οι μόνες αντιπαράθεσις Αμερικάνων και Ευρωπαίων ιμπεριαλιστών σήμερα, είναι αυτές που αφορούν το μείρασμα της γλίας, τον έλεγχο των αγορών και των σφαιρών επιρροής.

Τα γεγονότα στην γειτονική πρώην Γιουγκοσλαβία, η εξέλιξη επιθετικότητας τους με στόχο την κατάπιξη της εθνικής ανεξαρτησίας των λαών και την οικονομική τους υποδούλωση το αποδεικνύουν, ενώ καταρρίπτουν την οποιαδήποτε άποψη ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να εγγυηθεί για την ειρήνη και την ασφάλεια της ηπείρου.

Σήμερα τεράστιες ευθύνες αναλαμβάνουν όλοι όσοι δεν έβγαλαν κανένα συμπέρασμα από τις εξελίξεις στην περιοχή και συνεχίζουν την ίδια επικίνδυνη πολιτική της ονοματολογίας.

Από το κλίμα έντασης και αντιπαράθεσης που δημιουργείται με την γειτονική χώρα, δεν έχει να κερδίσει τίποτα η Ελλάδα. Αυτοί που κερδίζουν είναι, αυτοί που στρέφονται ενάντια στην Ειρήνη, την φιλία και την συνεργασία των λαών της περιοχής μας, αυτοί που προωθούν την αντιπαράθεση και θέλουν να υπάρχει το εθνικιστικό μίσος ανάμεσα στους λαούς για να μπορούν εύκολα να τους υποτάξουν, αυτοί που τροφή τους έχουν το μίσος, την φρίκη, και τον πόλεμο. - Οι ιμπεριαλιστές, αυτούς πρέπει να αντιπαλέψουμε για να υπερασπίσουμε την πατρίδα μας, την ειρήνη στην περιοχή μας.

Συνάδελφοι,

Η κρίση που μαστίζει ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο, η κατάσταση της ανθρωπότητας που στα πρόθυρα του 2000, εκατομμύρια πεθαίνουν από την πείνα ή υποσιτίζονται και ακόμη η κατάρρευση του μύθου της Ευρώπης των εργαζομένων, της Δημοκρατίας και της ευημερίας από την απόγνωση των 20.000.000 ανέργων, και των 50.000.000 εργαζομένων που ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας, καθώς και η αναβίωση των πιο αντιδραστικών φαινομένων του φασισμού - του εθνικισμού - του ρατσισμού αποδειχνουν πως ο καπιταλισμός όχι μόνο αδυνατεί να αντιμετωπίσει τα σύγχρονα προβλήματα, αλλά αποτελεί απειλή για την επιβίωση της ανθρωπότητας.

Συνάδελφοι,

Χωρίς να παραγνωρίζουμε τους νέους κινδύνους και απειλές θεωρούμε, ότι ο καπιταλισμός δεν αναδείχθηκε οριστικός και αδιαμφισβήτητος νικητής, πολύ περισσότερο δεν απαλλάχθηκε από τα στίγματα που τον διακρίνουν, της βαρβαρότητας, της απανθρωπιάς, της εκμετάλλευσης.

Οι εξελίξεις παραμένουν ρευστές. Η διαπάλη ανάμεσα στην ιμπεριαλιστική τάξη πραγμάτων και στους λαούς που διεκδικούν ανεξάρτησία, πρόοδο, ανάπτυξη, ειρήνη, συνεργασία, σοσιαλιστική προοπτική συνεχίζεται.

Για να μην κυριαρχήσει παγκόσμια η ιμπεριαλιστική ηγεμονία, απαιτείται, το εργατικό κίνημα να ανακτήσει τις δυνάμεις του και να αναπτυχθεί. Να ενισχυθεί η κοινή πάλη των λαών και των κινήματων με το σύγχρονο αντιιμπεριαλιστικό περιεχόμενο που αυτή αποκτά. Να συναντηθούν όλα τα αντιιμπεριαλιστικά, φιλειρηνικά, προοδευτικά ρεύματα.

Οι κατακτήσεις του φιλειρηνικού κινήματος των προηγούμενων δεκαετιών δεν πρέπει να ακυρωθούν, αλλά να αξιοποιηθούν στις σημερινές συνθήκες.

Την 1 Νοέμβρη 1993 με την Συνθήκη του Μάαστριχτ, καρπό της συναίνεσης φιλαλευθέρων και σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων, θεσπίστηκε το καθεστώς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Υπάρχουν δύο απόψεις και αντιλήψεις για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η μία που υποστηρίζει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μονόδρομος, άρα πρέπει να κινηθούμε μέσα σ' αυτόν. Οι εργαζόμενοι που έχουν αυτήν την αντίληψη, έχουν κατά την γνώμη μας ως βάση μία στατική θέση για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η θέση αυτή δεν αντιλαμβάνεται τον πραγματικό χαρακτήρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των πολιτικών δυνάμεων που υποτάσσουν τα πάντα στον στρατηγικό σκοπό της Ενιαίας Ευρώπης.

Ποιοί κυριαρχούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Γιατί κλείνουν οι δυναμικοί παραδοσιακοί κλάδοι της οικονομίας των αδυνατων χωρών - όπως της δικής μας - και δίνεται προτεραιότητα στους αντίστοιχους κλάδους Γερμανίας, Αγγλίας, Γαλλίας κλπ.; Πού και ποιοί παίρνουν τις αποφάσεις που αφορούν την οικονομία, το παρόν και το μέλλον των λαών; Ποιοί υποδαυλίζουν και γιατί εθνιστικές συγκρούσεις και στρατιωτικούς τυχοδιωκτισμούς; Σ' αυτά και σε άλλα ερωτήματα δεν απαντούν τα θεωρούν δευτερεύοντα.

Η άλλη άποψη-αντίληψη είναι αυτή που λέει, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η ιερή συμμαχία των πολυεθνικών και ότι κτίζεται με την άγρια εκμετάλλευση των λαών.

Ότι Ευρωπαϊκή Ένωση σημαίνει πτωχούρισμα - περιορισμό των δικαιωμάτων των εργαζομένων - ανεργία - εκμετάλλευση - πολιτιστική ισοπέδωση.

Ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι μονόδρομος. Ότι αρνούμαστε να δεχθούμε τα "δεδομένα" των ισχυρών ότι πρέπει να υπάρξουν αντιστάσεις ότι δεν είναι νομοτέλεια η υποταγή στον ιμπεριασμό.

Ότι στην ενιαία στρατηγική του κεφαλαίου, των υπερεθνικών μονοπωλίων, πρέπει να αντιταχθεί ενιαία η στρατηγική του εργατικού κινήματος ώστε να δημιουργηθούν στην πορεία

προϋποθέσεις για ανατροπή και διάλυση της λυκοσυμμαχίας. Εμείς υποστηρίζουμε αυτήν την δεύτερη άποψη-αντίληψη, και αγωνιζόμαστε για αποδέσμευση της χώρας μας ΤΩΡΑ από την Ευρωπαϊκή Ένωση, για μιá Ευρώπη της ειρήνης, της φιλίας, της ισότιμης συνεργασίας, της Δημοκρατίας, του Σοσιαλισμού.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Η σημερινή κυβέρνηση στα χνάρια της προηγούμενης, όχι μόνο δεν κτύπησε τα ισχυρά οικονομικά συμφέροντα για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις μιáς άλλης οικονομικής πολιτικής, πολιτικής ανασυγκρότησης της χώρας, αλλά αποδεχόμενη την Συνθήκη του Μάαστριχτ και υπακούοντας πιστά στις αξιώσεις του Διευθυντηρίου των Βρυξελλών, αδίστακτα σχεδιάζει και προχωρά στο ξεπούλημα της παραγωγικής βάσης της χώρας, σε πολυεθνικές επιχειρήσεις και σε ιδιώτες επιχειρηματίες, επεκτείνοντας αυτή την πολιτική της και στην σφαίρα του κοινωνικού τομέα, στην υγεία, την παιδεία, την κοινωνική ασφάλιση, τις υπηρεσίες κλπ.

Οι μέχρι τώρα κυβερνητικές πολιτικές, αποδιάρθρωσης και συρρίκνωσης της βιομηχανικής και αγροτικής παραγωγικής βάσης της χώρας και της ασύδοτης δράσης των πολυεθνικών, εκτίναξαν στα ύψη το εμπορικό έλλειμμα. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας το πρώτο εξάμηνο του 1994 το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου σημείωσε αύξηση 9,9% και έφθασε στα 6,8 δις δολάρια, έναντι 6,197 δις δολαρίων του αντίστοιχου εξάμηνου του 1993. Κύρια αιτία της έκρηξης του εμπορικού ελλείμματος της χώρας (εισαγωγές μείον εξαγωγές) είναι ότι η Ελληνική αγορά είναι ξέφραγο αμπέλι. Τα εισαγόμενα εμπορεύματα που εκτοπίζουν όλο και πιο πολύ τα προϊόντα τα οποία παράγονται στην Ελλάδα, επιβεβαιώνουν ότι το Μάαστριχτ μετατρέπει καθημερινά την Ελλάδα σε χώρα παροχής φθηνών υπηρεσιών, την περιθωριοποιεί και την υποβαθμίζει διεθνώς, δημιουργώντας τραγικά αδιέξοδα στην Ελληνική οικονομία.

Με βάση τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην έκθεση του προϋπολογισμού, το συνολικό Δημόσιο χρέος της χώρας αυξήθηκε το 1994 κατά 3,6 τρισεκατομμύρια δρχ. (23,4 τρις το 1993 και 27 τρις το 1994).

Αντί δηλαδή για μείωση που προέβλεπε το πρόγραμμα "σύγκλισης" έχουμε μιá εκ νέου σοβαρή απόκλιση.

...//

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Η ανεργία τα τελευταία χρόνια αυξάνεται συνεχώς, παρά τις προεκλογικές δεσμεύσεις των εκάστοτε Κυβερνήσεων περί αναπτυξιακής πολιτικής και για χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας.

Ο πίνακας που αναφέρουμε και με βάση τα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας είναι ενδεικτικός:

ΑΝΕΡΓΙΑ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ

	Αριθμός ανέργων (σε χιλιάδες)			
Ομάδες ηλικιών και φύλο	1990	1991	1992	1993
Σύνολο ανέργων	281.1	301.1	349.8	397
Άνδρες	107.4	120.8	137.9	156.4
Γυναίκες	173.7	180.3	211.9	240.6

Βάση της ίδιας πηγής το ποσοστό ανεργίας σε νέους κάτω των 25 παρουσιάζει μεγάλη αύξηση και φθάνει το 30% (166.000 άνεργοι νέοι) ενώ το 1985 το ποσοστό ανεργίας στις ίδιες ηλικίες ήταν 23% και το 1992 25%.

Στις 27 του Σεπτεμβρίου σε συνέντευξη του Υπουργού Εργασίας, ο κύριος Σκουλαρίκης, προέβλεπε νέα αύξηση της ανεργίας, επιβεβαιώνοντας τον Πρωθυπουργό που στην έκθεση της θεσ/κης είχε πει ότι "η προοπτική μείωσης των απωλειών σε θέσεις απασχόλησης βρίσκεται στο μακρινό μέλλον".

Την παραπάνω εκτίμηση του Υπουργού Εργασίας επιβεβαιώνει το τελευταίο δελτίο κίνησης της αγοράς εργασίας του ΟΑΕΔ, το οποίο, αν και αναφέρεται απλώς στην καταγεγραμμένη ανεργία, παρουσιάζει αύξηση σε όλους τους δείκτες. Συγκεκριμένα, τον μήνα Αύγουστο το ποσοστό ανεργίας έφθασε το 6,7% έναντι του 6,3% τον αντίστοιχο μήνα 1993, ενώ έγιναν 14.990 απολύσεις έναντι 12.086 πέρσι κατά τον ίδιο μήνα.

Αναφορικά με τα στοιχεία αυτά ο Υπουργός δήλωσε, ότι είναι ενδεικτικά του ότι έχουμε αύξηση της ανεργίας, ενώ τόνισε ότι "θα έχουμε ακόμη μεγαλύτερους δείκτες".

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ, ΤΑ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ, ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Το κατώτερο μεροκάματο μετά τον 7ο του 1994 είχε διαμορφωθεί σε 4.934 δραχμές, το οποίο εάν δεν είχε καταργηθεί η ΑΤΑ το 1990 και με τις επίσημες εκτιμήσεις για τον τιμώριθμο, θα έπρεπε να είναι 5.712 δραχμές.

Με βάση τα παραπάνω στοιχεία οι εργαζόμενοι που αμοιβονται με το κατώτερο μεροκάματο απώλεσαν μόνο το 1994 272.000 δραχμές.

...//...

Το 1995 βάση των "μαγειρευμένων" κυβερνητικών προβλέψεων για πληθωρισμό 7% (στην πραγματικότητα ο πληθωρισμός για το 1995 θα τρέξει με ρυθμούς πάνω του 9%) προεξοφλούνται αυξήσεις 4 + 4 δηλαδή 6,1% σε ετήσια βάση, με δεδομένο την διετή σύμβαση που υπέγραψε η ΓΣΕΕ ερήμην των εργαζομένων. Έτσι οι απώλειες της τελευταίας 5ετίας (2 διετής και 1 ετήσια ΕΣΣΕ) ξεπερνούν το 19%.

Στο Δημόσιο τομέα από το 1990 έως 1994 οι απώλειες υπολογίζονται γύρω στο 35%. Με δεδομένες τις απώλειες, βάσει του 3+3, της εισοδηματικής πολιτικής, του 1995, του τιμαριθμού, και της νέας αύξησης των ασφαλιστικών εισφορών, οι απώλειες της πενταετίας 1990-1995 θα ξεπεράσουν το 40%.

Τις ίδιες απώλειες και κατά την ίδια χρονική περίοδο έχει και το εισόδημα των συνταξιούχων. Μόνο με την κατάργηση της σύνδεσης του κατώτερου ορίου σύνταξης με την Εθνική Συλλογική Σύμβαση αφαιρείται από τους συνταξιούχους το ποσό των 14.970 δρχ. το μήνα.

(83.710) στο τέλος 1994 98.680 με τα 20 ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη 20 X 4.934 = 98.680

Για το 1994 και για την περιοχή της Αθήνας το όριο φτώχειας έχει ορισθεί σε 200.000 δρχ. το μήνα, την στιγμή που ο κατώτερος μισθός (1-7-1994) στον ιδιωτικό τομέα είναι 110.225, το κατώτερο μεροκάματο 4.934 δραχμές και οι κατώτερες συντάξεις του ΙΚΑ 83.000 δραχμές. Υπόψη ότι στο ποσό των 200.000 δεν υπολογίζονται οι δαπάνες για ενοίκιο (70.000 περίπου) ούτε η συνεχώς αυξανόμενη φορολογία στο εισόδημα των εργαζομένων.

Από τα παραπάνω στοιχεία, γίνεται φανερό πως αυξάνεται ραγδαία ο αριθμός των εργαζομένων που ζουν κάτω από το επίσημο όριο φτώχειας. Εδώ πρέπει να τονίσουμε, ότι το παραπάνω όριο φτώχειας είναι πλάσματικό και στην πραγματικότητα για μία 4μελή οικογένεια υπερβαίνει τις 280.000 δρχ. τον μήνα.

Συνάδελφοι,

Από το 1979 μέχρι σήμερα εφαρμόσθηκαν από την σημερινή και προηγούμενη Κυβέρνηση τέσσερα προγράμματα λιτότητας με διάφορες παραλλαγές, για την αντιμετώπιση -υποτίθεται- των χρόνιων προβλημάτων της Ελληνικής Οικονομίας.

Όμως η κατάσταση της οικονομίας πάει από το κακό στο χειρότερο.

Τα ίδια τα στοιχεία για την εξέλιξη των βασικών δεικτών της οικονομίας το αποδεικνύουν. Όλα αυτά τα χρόνια οι κοινωνικές δαπάνες μειώνονται και χειροτέρευει διαρκώς η κατάσταση στην απασχόληση, παιδεία, υγεία, κοινωνική ασφάλιση, πρόνοια.

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις χάνουν συνεχώς έδαφος στη Ελληνική οικονομία, 50 έως 60 χιλιάδες επιχειρήσεις έβαλαν και συνεχίζουν να βάζουν λουκέτο.

Μειώθηκαν οι επενδύσεις στην Γεωργία, εκατομμύρια τόνοι φρούτων θάφτηκαν και το εμπορικό ισοζύγιο ξεπέρασε τα 1.000 εκατομμύρια δολάρια τα τελευταία χρόνια (1986-1994).

Με το ξεπούλημα στρατηγικής σημασίας "προβληματικών επιχειρήσεων" αλλά και κερδοφόρων επιχειρήσεων του Δημοσίου, διαλύθηκε η παραγωγική βάση της χώρας.

Από τα προγράμματα "σταθεροποίησης", "σύγκλισης", "ανάπτυξης" οι μόνοι που ωφελήθηκαν πολλαπλασιάζοντας τα κέρδη τους ήταν οι εμποροβιομήχανοι.

Στην περίοδο του 1981-1991 βάση επίσημων στατιστικών στοιχείων, τα κέρδη τους συνολικά έφθασαν στα 5.696,7 δις δρχ.

Οι ιδιωτικές όμως επενδύσεις την ίδια περίοδο ήταν συνολικά μόνο 639,3 δις δρχ.

Το 1981 οι καταθέσεις των Ελλήνων μεγαλεμπόρων, βιομηχάνων, εφοβλιστών στις ξένες τράπεζες ήταν 5.500 εκ. δολάρια, το 1991 αυξήθηκαν σε 16.800 εκ. δολάρια, αφήνοντας μετέωρους τους κάθε είδους προπαγανδιστές της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, και των ιδιωτικοποιήσεων, θέτοντας στο περιθώριο τις πολυαναμενόμενες επενδύσεις για την δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Το 1993 οι εμποροβιομήχανοι, αξιοποιώντας την συνέχιση της πολιτικής μονόπλευρης λιτότητας παραφούσκωσαν εκ νέου τα θησαυροφυλάκια τους, αφού τα επίσημα καθαρά κέρδη που απέκόμισαν ήταν τουλάχιστον 434 δις. Την ίδια στιγμή που οι εργαζόμενοι καταδικάζονται για 6η συνεχή χρόνια σε μείωση του βιοτικού τους επιπέδου.

Έχουμε δηλαδή ένα κράτος να φτωχαίνει, ενώ η δράκα των εμποροβιομηχάνων, των εφοβλιστών να βουλιάζει στα κέρδη.

Αυτή ήταν η προσφορά των μέχρι σήμερα Κυβερνήσεων, και των προγραμμάτων τους.

Αυτή είναι η ισχυρή Ελλάδα στην ενωμένη Ευρώπη.

Συνάδελφοι,

Για το ξεπέραςμα της κρίσης που βρίσκεται η οικονομία της χώρας μας, για την ανατροπή της σημερινής κατάστασης εις βάρος όλων των εργαζομένων, χρειάζεται να αναπτυχθούν αγώνες με αίτημα ένα σύγχρονο δημοκρατικό εθνικό σχέδιο οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης.

Με σημαντικότερα στοιχεία: Την εφαρμογή ανάπτυξης των κλάδων βιομηχανίας. Ανάπτυξη με μοχλό τον αποδοτικό Δημόσιο τομέα με παράλληλο εκσυγχρονισμό και εκδημοκρατισμό του το κεντρικό σχέδιο κοινωνικής και παραγωγικής ανάπτυξης να εξασφαλίζει προϋποθέσεις, και μέσα, για την περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας.

Προστασία των Ελληνικών αγροτικών προϊόντων, την ριζική αλλαγή του θεσμικού πλαισίου ώστε να μην μπορεί το κεφάλαιο να καταληστεύει τους εργαζόμενους φορτώνοντας όλα τα βάρη πάνω τους.

Να γίνει εκδημοκρατισμός, να αναβαθμισθούν οι εργασιακές σχέσεις. Να διασφαλίζεται ο εργατικός έλεγχος, να παίρνονται μέτρα προστασίας, των εργαζομένων.

Να γίνει μεταρρύθμιση του φορολογικού μας συστήματος.

Να καταργηθούν οι φοροπαλλαγές του μεγάλου κεφαλαίου.

Να μειωθεί η φορολογική επιβάρυνση των λαϊκών εισοδημάτων με καθιέρωση ΜΗΛΕΝΙΚΟΥ συντελεστή ΦΠΑ στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης.

Να γίνει ριζική ανακατανομή των φορολογικών βαρών με βάση την φορολογική ικανότητα.

Να αναπτυχθεί η έρευνα μέσα από τα ΑΕΙ-ΤΕΙ κλπ., οι παραγωγικές μονάδες να στηρίζονται στην επάνδρωση και εξειδίκευση ντόπιου εργατοεπιστημονικού προσωπικού.

Να γίνεται έλεγχος των τιμών, να ασκείται προληπτικό και όχι μόνο κατασταλτικό. Να γίνεται στην παραγωγή και τις εισαγωγές και όχι μόνο στην τελική αγορά.

Να κτυπηθεί η ανεργία. Να μειωθούν οι ώρες εργασίας από 8 σε 7 χωρίς μείωση αποδοχών. Να παρθούν μέτρα για την επαγγελματική κατάρτιση των εργαζομένων με προγράμματα προσαρμοσμένα στις ανάγκες της Ελληνικής οικονομίας. Αναβάθμιση της παιδείας, βελτίωση της υγείας και πρόνοιας, ανάπτυξη πολιτισμού, βελτίωση των συνθηκών εργασίας κλπ.

Για να επιτευχθούν όλα αυτά χρειάζεται αλλαγή πολιτικής σε προοδευτική κατεύθυνση. Μια τέτοια πολιτική μπορεί και την χώρα να βγάλει από την κρίση και την οικονομία να αναπτύξει και τα προβλήματα του λαού να λύσει.

Μια πολιτική σαν αυτή που αντιμετωπίζουμε, που κάνει τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους, ο κλάδος πρέπει να την πολεμάει και να αγωνίζεται για την ανατροπή της.

ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας ανάδειξε τα προβλήματα του κλάδου, αξίωσε λύσεις, οργάνωσε και καθοδήγησε τους αγώνες του κλάδου με ταξικό προσανατολισμό. Οι κινητοποιήσεις οργανώθηκαν στα πλαίσια των αποφάσεων των οργάνων Γενικού Συμβουλίου, και Διοίκησης.

Οι μορφές πάλης που χρησιμοποιήθηκαν ήταν διαβήματα συγκεντρώσεις και πορείες. Κύρια όμως χρησιμοποιήθηκε η ανώτερη μορφή πάλης, οι απεργιακές συγκεντρώσεις συνδυασμένες με πορεία στα Υπουργεία και Νομαρχίες όπου σε πολλές περιπτώσεις η όξυνση των προβλημάτων οδήγησε στην κατάληψη τους.

Στο διάστημα από το 15ο έως το 16ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας πραγματοποιήθηκαν 28 Πανελλαδικές Απεργίες από αυτές μία(1) τριήμερη 8-9-10 Σεπτέμβρη 1992 και δύο(2) σαρανταωκτάωρες 16-17 Σεπτέμβρη 1992 και 22-23-24

Οι αγώνες του κλάδου είχαν σαν κύρια αιχμή τους, το οξυμένο πρόβλημα της ανεργίας και τα ασφαλιστικά προβλήματα του κλάδου. Ταυτόχρονα όμως με τους κλαδικούς μας αγώνες πρωτοστατήσαμε στον συντονισμό των αγώνων των εργαζομένων ενάντια στις όποιες αντεργατικές επιλογές. Ενάντια στην πολιτική της μονόπλευρης λιτότητας, ενάντια στις αποφάσεις των υπεριαλιστικών κέντρων. Ενάντια στο Μάαστριχτ, την "Λευκή Βίβλο", στα μέτρα σύγκλισης.

Μέσα σε ένα κλίμα νεοσυντηρητικής λαίλαπας και προσπάθειας ενσωμάτωσης του Συνδικαλιστικού Κινήματος στις επιλογές του κεφαλαίου, από τις δυνάμεις του Ευρωπαϊκού Ιδεώδους, ο κλάδος μας έδωσε πολλές και σοβαρές μάχες. Κατορθώσαμε όχι μόνο να διατηρήσουμε σημαντικές κατακτήσεις, αλλά να έχουμε και ορισμένες καινούργιες, όχι μεγάλες, αλλά σοβαρές αν πάρουμε υπόψη μας την δύσκολη περίοδο που διανύουμε.

Το πρώτο εξάμηνο του 1992 ταυτόχρονα με την πάλη μας ενάντια στην ανεργία, για προώθηση και λύση ασφαλιστικών και εργασιακών μας προβλημάτων, και την συνέχιση της πάλης μας κατά των αρνητικών συνεπειών του αντισσφαλιστικού νόμου 1902/1990, προετοιμάσαμε την αντίσταση του κλάδου στην νέα μεγάλη επίθεση ενάντια στα ασφαλιστικά δικαιώματα και κατακτήσεις μας.

Η αναμενόμενη αυτή επίθεση έγινε μετά την ψήφιση της Συνθήκης του Μάαστριχτ τον Ιούλη του 1992, όπου κατακαλόκαιρο με πειρατική τροπολογία περσοκόπηκε το χειμερινό βοήθημα των οικοδόμων και με ταυτόχρονη προώθηση του νέου αντισσφαλιστικού νόμου 2082/92 αύξησαν το όριο ηλικίας στους νεοασφαλισμένους από 1-1-1993 κλπ.

Οι αγωνιστικές μας κινητοποιήσεις, η κλιμάκωση των αγώνων μας, η σωστή και έγκαιρη προετοιμασία του κλάδου είχαν σαν αποτέλεσμα:

- Να μην περάσει η απόφαση της Κυβέρνησης της ΝΔ, που με την ανοχή ακόμη και βοήθεια των εκπροσώπων των Συνδικαλιστικών παρατάξεων ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, ΣΥΝ, προωθούσε τον αποχαρακτηρισμό των βαρέων επαγγελματιών, που ισοδυναμούσε με σύνταξη στα 65 και για τους οικοδόμους.
- Να μην περάσει στην συνέχεια απόφαση για αύξηση του ορίου ηλικίας για σύνταξη στα 60.
- Να μην καταργηθεί το χειμερινό επίδομα.

- Στο διάστημα των τριών χρόνων με την πάλη μας πετύχαμε:
- Την υπογραφή ικανοποιητικών σχετικά κλαδικών συμβάσεων.
 - Να αυξάνονται οι συντάξεις 1% ανά 300 ένσημα μετά τα 4.500 ένσημα.
 - Να υπολογίζονται επιπλέον άλλα 200 ένσημα από ασθένεια για την θεμελίωση της σύνταξης.
 - Να υπολογίζεται όλος ο χρόνος συνταξιοδότησης από ανασηρία σαν χρόνος ασφάλισης για σύνταξη.

- Να καθιερωθεί ο νέος τρόπος ασφάλισης των οικοδόμων.
- Ψηφίστηκε με τις τροπολογίες που προτείναμε η καθιέρωση του βιβλίου παρουσίας και είναι έτοιμο για την εφαρμογή του.
- Να ματαιωθεί το νέο σκάνδαλο Μπολτζή - ΟΕΚ.
- Να εφαρμοστεί ο κανονισμός στην απονομή της επικουρικής σύνταξης κλπ.

Συνάδελφοι,

Κάνοντας την εκτίμηση των αγώνων μας πρέπει να πούμε ότι οι απεργιακές μας κινητοποιήσεις κύρια σε ότι αφορά την συμμετοχή στις απεργιακές συγκεντρώσεις παρουσίασαν σοβαρά σκαμπανεβάσματα. Οι απεργιακές κινητοποιήσεις του 1992 χαρακτηρίζονταν από μία ανοδική πορεία, με αποκορύφωμα την τριήμερη του Σεπτεμβρη (8-9-10) με την γνωστή επίθεση της αστυνομίας ενάντια μας μέσα και έξω από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, στη κατάληψη του οποίου και είχαμε προχωρήσει, μπροστά στην άρνηση του Υπουργού να μας δεχτεί.

Από τα μέσα του 1993 παρατηρείται μια σοβαρή κάμψη.

Και το 1994 κύρια στις τελευταίες απεργιακές μας κινητοποιήσεις παρουσιάζεται μία εκ νέου ανοδική πορεία.

Αυτό όμως κυρίως που πρέπει να επισημάνουμε είναι ότι οι απεργιακές κινητοποιήσεις στο σύνολο τους δεν ήταν ανάλογες με την όξυνση και σοβαρότητα των προβλημάτων του κλάδου.

ΑΝΕΡΓΙΑ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ

Η ανεργία που μαστίζει τον κλάδο τα τελευταία χρόνια συνεχώς διογκώνεται. Χιλιάδες οικοδόμοι και εργαζόμενοι στα συναφή σήμερα βρίσκονται μπροστά στο φάσμα της πείνας και της εξαθλίωσης.

Η ανεργία έχει φέρει σε απόγνωση χιλιάδες συναδέλφους, τους υποχρεώνει να αναζητούν δουριά οπουδήποτε. Εκατοντάδες μεταναστεύουν τον τελευταίο καιρο στην Γερμανία, το Βέλγιο και σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες.

Εις περισσότερες περιπτώσεις οι συνάδελφοι μας πέφτουν θύματα αδίστακτων εκμεταλλευτών που καλύπτονται κάτω από τον τίτλο μιας εταιρείας, με αποτέλεσμα να γυρίζουν πίσω στην χώρα μας απογοητευμένοι, απλήρωτοι κλπ. (δυσάρεστο επακόλουθο απολύσεως εργατεχνιτών οικοδόμων χωρίς καμιά αποζημίωση αποτελεί η δραματική εικόνα Ελλήνων που κοιμούνται σε πάρκα και σιδηροδρομικούς σταθμούς του Βερολίνου και άλλων ανατολικογερμανικών πόλεων) αναφέρει έγγραφο του Γενικού Προξενείου της Ελλάδας στο Βερολίνο.

.//..

Βάση επισήμων στοιχείων τα τελευταία τέσσερα χρόνια η οικοδομική δραστηριότητα βρίσκεται σε συνεχή κατάρρευση.

Η πτώση της οικοδομικής δραστηριότητας στο διάστημα (1990 - 1994) πλησιάζει το 40% (μεγαλύτερη κρίση της οικοδομικής δραστηριότητας τα 30 τελευταία χρόνια).

Σε έκθεση του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας που δόθηκε πρόσφατα στην Δημοσιότητα αναφέρεται ότι η νόμιμη οικοδομική δραστηριότητα του πρώτου οκτάμηνου του 1994 με το αντίστοιχο του 1993 μειώθηκε κατά 13,2 , αν προστεθεί το 28% της πτώσης της οικοδομικής δραστηριότητας τα προηγούμενα 3 χρόνια, γίνεται φανερό το μέγεθος της κρίσης.

Αυτό όμως που τονίζεται στην έκθεση είναι ότι και για το 1995 η οικονομική δραστηριότητα θα σημειώσει και νέα πτώση και ακόμη ότι σε ετήσια βάση αναμένεται σημαντική μείωση των επενδύσεων στις κατασκευές.

Η σημερινή κυβέρνηση στα χνάρια της προηγούμενης, δεν πήρε και δεν σκέφτεται να πάρει κανένα ουσιαστικό μέτρο για την αναθέρμανση της οικοδομικής δραστηριότητας, αφού καμιά αναφορά δεν έχει γίνει σήμερα από τους αρμόδιους υπουργούς για την κατάργηση των μέτρων που οδήγησαν στην πτώση της. Δηλαδή την άρση των φορολογικών βαρών, την χορήγηση στεγαστικών δανείων και επιδότηση των επιτοκίων. Την ανάπτυξη προγραμμάτων της Εργατικής Κατοικίας, κύρια του κατασκευαστικού κλπ.

Αντίθετα μάλιστα προωθεί και νέα φορολογικά μέτρα σε βάρος της κατοικίας.

Οι προγραμματισμένες από την Κυβέρνηση αυξήσεις φτωιά στις αντικειμενικές αξίες που φθάνουν μέχρι και τον διπλασιασμό τους καθώς και η αύξηση του φορολογικού συντελεστή από 11-13 σε 18% θα δώσουν την χαριστική βολή στην ήδη φορτωμένη με φορολογικά βάρη από την σημερινή και προηγούμενη κυβέρνηση, οικοδομή και μαζί με την σκληρή εισοδηματική πολιτική θα την κάνουν απλησίαστη με συνέπεια νέα επιδείνωση παραπέρα της ανεργίας.

Προτάσεις συγκεκριμένες και ρεαλιστικές από τη μεριά μας για την αναθέρμανση της οικοδομικής δραστηριότητας έχουν γίνει επανειλημμένα προς τις εκάστοτε κυβερνήσεις, οι οποίες μας σκοντάφτουν στη πλήρη ανευθυνότητα τους.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ

Σήμερα παρά το ότι η ανεργία έχει αγγίξει το 40% των εργαζομένων στον κλάδο, κανένο μέτρο δεν έχει παρθεί από την Κυβέρνηση για την προστασία των χιλιάδων ανέργων.

Οι δεσμεύσεις της Κυβέρνησης για επαναφορά των προϋποθέσεων τακτικής και έκτακτης επιδότησης στο σύνολο τους αποδείκνυαν

κάλπικες, αφού περιορίζεται μόνο στην επαναφορά των 95 ενσήμων και αγνοεί τα υπόλοιπα, σχετικά με το ύψος του επιδόματος, την κατάργηση της επιλογής τακτικής και έκτακτης επιδότησης, τις προϋποθέσεις για τακτική επιδότηση.

Τα επιδόματα ανεργίας που βρίσκονται σε απαράδεκτα χαμηλό επίπεδο παρά την μετά το "πάγωμα" 4 ετών αναπροσαρμογή τους (το μηνιαίο επίδομα ανεργίας 61.500 δρχ. απέχει πολύ από την μακρόχρονη απαίτηση του Συνδικαλιστικού Κινήματος να διαμορφωθεί στο 80% του Η.Α.Ε. δηλαδή 98.675 δρχ. σήμερα) βρίσκονται και αυτά υπό διωγμό αφού ο εκάστοτε Υπουργός Εργασίας και με βάση τις κατευθύνσεις της "Λευκής Βίβλου" για περιοκοπές και στα επιδόματα ανεργίας θα είναι αυτός που θα κρίνει ουσιαστικά το ύψος του επιδόματος. Οι μέχρι τώρα συγκεκριμένες προτάσεις μας για την προστασία των ανέργων όπως:

- Η αύξηση των επιδομάτων ανεργίας στο 80% του Η.Α.Ε.
- Οι μέρες επιδότησης να θεωρούνται μέρες ασφάλισης για σύνταξη κλπ.
- Να επιδοτούνται οι άνεργοι από τον Ο.Α.Ε.Δ. για όσο χρονικό διάστημα δεν έχουν δουριά, καθώς και η απαίτησή μας για επαναφορά των προϋποθέσεων για τακτική και έκτακτη επιδότηση στο σύνολο τους, με την αύξηση των 210 ενσήμων σε 250, αντιμετωπίζουν μέχρι σήμερα την πλήρη Κυβερνητική αδιαφορία.

ΚΑΤΟΙΚΙΑ

Η θέση μας για τον επαναπροσανατολισμό του ΟΕΚ και την ανάπτυξη του κατασκευαστικού του προγράμματος δικαιώθηκε για μια ακόμη φορά μετά την αποκάλυψη του σκανδάλου δισεκατομμυρίων, ανάμεσα στο ΟΕΚ και τον μεγαλοκατασκευαστή Ηπολιτζή. Αποδείχτηκε ότι πίσω από την άρνηση του ΟΕΚ να παίξει κύρια κατασκευαστικό ρόλο, κρύβονται άνομα συμφέροντα.

Την ευθύνη για το σκάνδαλο ΗΠΟΛΤΖΗ, που αποκαλύφθηκε κάτω από τις επίμονες ενέργειες της Ομοσπονδίας μας και του Συνδικάτου Αθήνας, την φέρουν οι εκάστοτε κυβερνήσεις που όχι μόνο δεν παίρνουν κανένα μέτρο για την εξυγίανση του ΟΕΚ, αλλά το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να τον χρησιμοποιούν για τις ρουσφετολογικές τους επιδιώξεις.

Η παραμονή ως πρόεδρου του Οργανισμού του Χανακούλα, που υπενθυμίζουμε, ότι με εισήγηση του αγόρασε ο ΟΕΚ από τον μεγαλοκατασκευαστή Ηπολιτζή μπαλκόνια και κοινόχρηστους χώρους (παρά το ότι το σώμα των ορκωτών εκτιμητών έχει γνωμοδοτήσει ότι αυτά δεν πληρώνονται) με αποτέλεσμα ο Ηπολιτζής να καρπωθεί εκατοντάδες εκατομμύρια παράνομα κέρδη, δείχνει ότι και η

σημερινή κυβέρνηση δεν έχει καμιά πρόθεση να παρέμβει και να βάλει τέρμα στην άθλια κατάσταση που επικρατεί στον οργανισμό απομακρύνοντας πρώτα και κύρια τον επικίνδυνο για τα συμφέροντα του οργανισμού "Πρόεδρο" του Χανακούλα και κόβοντας κάθε σχέση του οργανισμού με τον μεγαλοκατασκευαστή Ηπολτζή.

Στο διάστημα που μεσολάβασε από το προηγούμενο Συνέδριο η Ομοσπονδία ανέπτυξε σοβαρή δράση για το πρόβλημα του ΟΕΚ κύρια προ την κατευθυνση εξυγίανσης του (αποκάλυψη του σκανδάλου ΟΕΚ-ΗΠΟΛΤΖΗ, στα διαμερίσματα Ν.Φαλήρου, Σταμάτημα του νέου προετοιμαζόμενου σκανδάλου Δισκατομμυρίων ΟΕΚ-ΗΠΟΛΤΖΗ στα διαμερίσματα του ΡΕΝΤΗ. Κατάληψη του ΟΕΚ και εκδίωξη του "Προέδρου" του από τα γραφεία του οργανισμού κλπ.).

Για να πάρει τέλος η άθλια κατάσταση που επικρατεί στον ΟΕΚ, για να απαλλαγεί από τα καρκινώματα που τον διαφεντεύουν, για να εκπληρώσει ανεμπόδιστα την κοινωνική του αποστολή, χρειάζεται η συνεχής παρέμβαση και πάλη μας, η παρέμβαση όλων των Σωματείων της Δύναμης της Ομοσπονδίας (σημαντική μέχρι σήμερα η παρέμβαση των Συνδικάτων Θεσ/κης, Λάρισας, Θήβας κλπ.).

Πρέπει να επιδιώξουμε προς αυτήν την κατεύθυνση την ανάπτυξη και κοινής δράσης με άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις. Για το γενικότερο πρόβλημα της στέγης, πρέπει να επιδιώξουμε κοινωνικές συμμαχίες ώστε το πρόβλημα να πάρει ευρύτερες κοινωνικές διαστάσεις, να αγκαλιάσει και άλλα κοινωνικά στρώματα, τα οποία συνδέονται με τον ένα ή τον άλλο τρόπο με το πρόβλημα κατοικία-στέγη. Πιστεύουμε ότι το συγκεκριμένο πρόβλημα πρέπει να συνεχίσει να είναι ένας από τους βασικούς άξονες της πάλης της Ομοσπονδίας μας, με στόχους:

(1) Να απαλειφθούν οι κύριες αιτίες που δημιούργησαν την σημερινή κατάσταση, με συνέπεια η απόκτηση κατοικίας να γίνει αδύνατη, για τους εργαζόμενους και τα μεσαία στρώματα. Και είναι:

- Τα φοροπηκτικά μέτρα.
- Οι απανωτές αυξήσεις των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων.
- Η μείωση των στεγαστικών δανείων και η επιδότηση αυτών.
- Η αλματώδης αύξηση της αξίας της γης.
- Η ασυδοσία των εμποροσπιτάδων.
- Η ανεξέλεγκτη αύξηση τιμών των οικοδομικών υλικών κλπ.

(2) Χορήγηση στεγαστικών δανείων και αύξηση του ποσού.

Επιδότηση των επιτοκίων των στεγαστικών δανείων, 5 έως 10 μονάδες ανάλογα με τα κοινωνικά βάρη.

Έλεγχος κερδών και τιμών σε όλο το κύκλωμα της παραγωγής της οικοδομής και των κατασκευών (γη, υλικά, τιμές αγοράς κατοικίας).

Να μειωθούν τα φορολογικά βάρη σε βάρος της κατοικίας.

Ενοποίηση των φόρων και ένταξη της κατοικίας σε όλη την κλίμακα του φορολογικού συντελεστή 8%.

Κατάρτιση του Εθνικού Κτηματολογίου - καθορισμός χρήσης γης. Επέκταση των σχεδίων πόλης και να πάρει τέλος το φαινόμενο να προηγούνται οι αυθαίρετες κατοικίες των σχεδίων πόλης.

Μείωση της τιμής έκδοσης των οικοδομικών αδειών για πρώτη κατοικία, μέχρι τα 130 τ.μ.

ΓΙΑ ΤΟΝ Ο.Ε.Κ.

Να ξεπαγώσουν και να αναπτυχθούν τα προγράμματα του ΟΕΚ, κύρια του κατασκευαστικού προγράμματος.

Αύξηση των δανείων στο ύψος της αγοραζομένης κατοικίας.

Να δοθεί δωρεάν δημόσια γη στον ΟΕΚ για το κατασκευαστικό του πρόγραμμα.

Να αυξηθεί στο 1,5% η εργοδοτική εισφορά και η κρατική ανάλογα υπέρ του Ο.Ε.Κ. και άμεσα να αναπροσαρμοστεί στις σημερινές τιμές το απολίθωμα των 100 εκατομμυρίων που νομοθετήθηκε στον ιδρυτικό νόμο του Ο.Ε.Κ.

Το νέο πρόγραμμα του Ν. 2116/93 να καταργηθεί. Σε κάθε περίπτωση να περιοριστεί στο 10-15% των προγραμμάτων.

ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ

Για πολλοστή φορά εξαγγέλθηκε ότι θα προχωρήσει η κατασκευή των μεγάλων έργων. Η ομολογία του ίδιου του Πρωθυπουργού, ότι τα περισσότερα από τα έργα "εντάσσονται στα Ευρωπαϊκά δίκτυα που αφορούν τις μεταφορές, την ενέργεια και τις επικοινωνίες" αποκαλύπτει: Ότι μοναδικό κριτήριο της εκτέλεσης των έργων είναι η ικανοποίηση των αναγκών του Ευρωπαϊκού μονοπωλιακού κεφαλαίου (χαμηλότερο κόστος μεταφοράς ευρωπαϊκών προϊόντων κλπ.) η μετατροπή δηλαδή της χώρας μας σε διαμετακομιστικό κέντρο.

Δεν είμαστε αντίθετοι με έργα, που θα εκσυγχρονίζουν τις μεταφορές και τα δίκτυα επικοινωνίας και παράλληλα έστω και κοντοπρόθεσμα προσφέρουν μιá μικρή μείωση της ανεργίας, εξάλλου αυτό επιζητούμε, όμως δεν μπορεί η ανάπτυξη της χώρας να εξαντλείται σε τέτοιου είδους έργα. Αυτό που χρειάζεται η χώρα είναι να γίνουν παραγωγικές επενδύσεις που θα αφορούν τον εκσυγχρονισμό και την ανασυγκρότηση του παραγωγικού κορμού της χώρας, που θα συμβάλλουν στην μείωση της εξάρτησης από τα πολυεθνικά κέντρα. Προς αυτήν την κατεύθυνση εξυπηρέτησης των αναπτυξιακών έργων και αναγκών του λαού πρέπει να στρέφεται η εκτέλεση των έργων υποδομής και εκσυγχρονισμού και όχι προς την κατεύθυνση της εξυπηρέτησης των συμφερόντων των ισχυρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που όχι μόνο καθορίζουν ποιá έργα θα γίνουν, αλλά και τους όρους εκτέλεσης τους.

.//..

Οι μέχρι σήμερα καταγγελίες που έρχονται κάθε τόσο στην δημοσιότητα, για αδιαφανείς διαδικασίες παρατυπίες, και σκάνδαλα στην ανάθεση κατασκευής και διεκπεραίωση των μεγάλων έργων επιβεβαιώνουν, ότι τα μεγάλα έργα εξελίσσονται σε θερμοκήπιο νέων σκανδάλων.

Στο μετρό η αδιαφορία και υποχωρητικότητα της κυβέρνησης, απέναντι στα τρεναρίσματα και τους εκβιασμούς της κατασκευάστριας κοινοπραξίας "ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΕΤΡΟ" επιβαρύνει το Ελληνικό Δημόσιο με κόστος 100 δις, παρατείνει το κυκλοφοριακό πρόβλημα (23 μήνες καθυστέρηση του έργου) δημιουργεί ανασφάλεια στους εργαζόμενους του έργου που χρησιμοποιούνται σαν όμηροι από την κοινοπραξία (διαθεσιμότητες, υποχρεωτικές άδειες) προκειμένου να αποσπάσει από το Ελληνικό Δημόσιο επιπλέον δις.

Η Κυβέρνηση δέσμια των μεγάλων συμφερόντων επικυρώνει αποικιοκρατικού περιεχομένου συμφωνία με την Γερμανική "Χοκτιφ" για την κατασκευή του αεροδρομίου των Σπάτων, οι Γερμανοί βάζοντας 9,4% από τα 560 δις που θα κοστίσει το έργο θα αποκομίσουν το 54% των μετοχών της εταιρίας που θα εκμεταλλεύεται το αεροδρόμιο για 30 χρόνια.

Στην ίδια κατεύθυνση κινούνται και οι διαπραγματεύσεις με Γαλλική εταιρία για την ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου.

Παράδοση δηλαδή άνευ όρων στις επιθυμίες του Διευθυντηρίου των Βρυξελλών και στο ξένο κεφάλαιο, που αχόρταγο δεν αρέσκεται στο μεγάλο φαγοπότη που του προσφέρουν αλλά επιδιώκοντας να διευρύνουν παραπέρα τα τεράστια κέρδη τους και να μετατρέψουν την χώρα μας σε ΤΑΙΒΑΝ, απαιτούν να επιτραπεί στις κατασκευάστριες εταιρίες το δικαίωμα μεταφοράς εργαζομένων από χώρες της Ασίας για την χρησιμοποίησή τους στην εκτέλεση των μεγάλων, αλλά και άλλων τεχνικών έργων που θα αναλάβουν να κατασκευάσουν στην Ελλάδα.

Οι αδίστακτοι Βοικικοί πλουτοκράτες και το συνάφι τους, αφού πρώτα οδηγήσουν τους Λαούς της Ασίας στην πείνα και την εξαθλίωση εκμεταλλευόμενοι τις πλουτοπαραγωγικές πηγές των χωρών τους και καταλήστευοντας τους, επιδιώκουν τώρα να τους μεταφέρουν στην πατρίδα μας και συνεχίζοντας την καταλήστευση τους ταυτόχρονα να τσαλαπατήσουν κατακτήσεις και δικαιώματα των Ελλήνων εργαζομένων (μεροκάματα - υφάρια - ασφάλιση κλπ.).

"Αν το Συμβούλιο των Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης των Δεκέμβρη πάρει απόφαση να επιτραπεί η μεταφορά Ασιατών Εργατών για την κατασκευή τεχνικών έργων, αυτή η απόφαση ΘΑ είναι υποχρεωτική", δήλωσε ο Υπουργός Εργασίας.

Η δήλωση του Υπουργού αποκαλύπτει την στάση που θα κρατήσει η Κυβέρνηση στο συγκεκριμένο πρόβλημα αν δεν αντισταθούμε και αν με οποιοδήποτε τρόπο δεν την σταματήσουμε.

Απαιτούμε:

- Να σταματήσουν οι αποικιοκρατικού τύπου συμφωνίες ανάθεσης των μεγάλων έργων.
- Διαφάνεια στις μελέτες, στις δημοπρασίες, στην ανάθεση και εκτέλεση των μεγάλων έργων, αναγκαίων για την ανάπτυξη της χώρας, και όχι για τα συμφέροντα των μονοπωλίων (εκτροπή Αχελώου).
- Να αξιοποιηθεί στο έπαρκό το ντόπιο επιστημονικό, εργατοτεχνικό προσωπικό.
- Να κατοχυρωθεί θεσμικά η διαρκής επαγγελματική κατάρτιση οικοδόμων και συναφών στις νέες τεχνολογίες και η προστασία της εργασίας στα μεγάλα έργα.

Απαιτούμε: Από την Κυβέρνηση καμιά συζήτηση και περισσότερο αποδοχή του αιτήματος των Ευρωσταίρων, για μεταφορά εργαζομένων από Ασιατικές χώρες για την χρησιμοποίησή τους στα μεγάλα έργα.

Καλούμε τα Συνδικάτα που στο χώρο τους πρόκειται να κατασκευαστεί έργο, με το ξεκίνημα του να παρέμβουν στον χώρο δουλειάς.

Η άμεση παρέμβαση του Συνδικάτου Αθήνας στο μετρό με το στήσιμο παραρτήματος και τον συνδικαλισμό των εργαζομένων, έφερε σοβαρές κατακτήσεις όπως μέτρα προστασίας, αύξηση ημερομισθίων, 7ωρο χωρίς μείωση αποδοχών κλπ. και ακόμη η ανάδειξη προβλημάτων ως προς τις διαδικασίες κατασκευής του έργου είναι μια μεγάλη εμπειρία.

Συνάδελφοι,

- Οι προτάσεις μας για το Στεγαστικό πρόβλημα, σε συνδυασμό:
- Με την κατασκευή μεγάλων έργων αναγκαίων για την ανάπτυξη του τόπου.
- Την αντιμετώπιση του οξύτερου στεγαστικού προβλήματος των σχολείων.
- Την δημιουργία νοσοκομείων και άλλων κοινοφελών έργων.
- Μαζί με την μείωση των ωρών εργασίας γενικά σε 35 την βδομάδα, χωρίς μείωση των αποδοχών.
- Την μείωση του ορίου συνταξιοδότησης στα 55 για τους εργαζόμενους στα βαριά και ανθυγιεινά.

Καθώς και η εφαρμογή μιάς άλλης οικονομικής πολιτικής προς όφελος των εργαζομένων, που θα επιτρέπει την δημιουργία προϋποθέσεων για κατασκευή και αγορά κατοικίας.

Είναι προτάσεις και στόχοι που αν κάτω από την πάλη μας και την πάλη γενικότερα των εργαζομένων επιβληθούν και μέρος των αναγκών του συνόλου των εργαζομένων θα εξυπηρετηθούν και την ανεργία στον κλάδο θα καταπολεμήσουν.

ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Εις μέρες μας το πρόβλημα των αλλοδαπών εργατών, ο αγώνας ενάντια στον ρατσισμό και την ξενοφοβία αποκτάει για την εργατική τάξη και τους λαούς της Ευρώπης επείγοντα και επιτακτικό χαρακτήρα.

Σήμερα ο φασισμός δείχνοντας τα αποκρουστικά του χαρακτηριστικά, τον ρατσισμό, την ξενοφοβία, τον εθνικισμό, 50 χρόνια μετά την συντριβή του ξανασηκώνει κεφάλι σε πολλές χώρες της Ευρώπης.

Κύριες αιτίες της επανεμφάνισής του και σύμμαχός του είναι:

- Η βαθειά και παρατεταμένη οικονομική κρίση που έχει σαν αποτέλεσμα την ύπαρξη 20 εκατομμυρίων ανέργων και έχει οδηγήσει 50 εκατομμύρια ανθρώπους να ζούν κάτω από το όριο της φτώχειας, στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Η αντεργατική αντιλαϊκή πολιτική του Διευθυντηρίου της ΕΕ και των υποταγμένων σ' αυτό εθνικών κυβερνήσεων.
- Η ανατροπή των σοσιαλιστικών καθεστώτων στην Ευρώπη και η διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης.
- Η καταστροφή από τον ιμπεριαλισμό των οικονομιών των χωρών της κεντρικής και ανατολικής Ευρώπης, καθώς και των χωρών του τρίτου κόσμου.

Τα ρατσιστικά φαινόμενα που κάνουν την εμφάνισή τους καθημερινά στις χώρες της Ευρώπης με κύριο στόχο σήμερα τους αλλοδαπούς εργάτες, έχουν αρχίσει δειλά να κάνουν την εμφάνισή τους και στην χώρα μας, σε μικρή έκταση σήμερα και αυτό λόγω του ότι δεν τους το επιτρέπουν οι παραδόσεις της Εργατικής Τάξης της χώρας μας.

Ωστόσο η παρουσία στην χώρα μας πάνω από 500.000 αλλοδαπών εργατών, κυρίως Αλβανών, Πολωνών καθώς και Φιλιππινέζων, Ιρακινών, Κούρδων, Πακιστανών κλπ., με την ύπαρξη 400.000 Ελλήνων ανέργων, δημιουργεί εκρηκτικό κοινωνικό πρόβλημα. Πρόβλημα που δεν διαφαίνεται ότι τα άμεσα επόμενα χρόνια θα συμβληθεί, αφού είναι γνωστό ότι το πρόβλημα μετακίνησης πληθυσμών από φτωχές χώρες ή χώρες που βρίσκονται στην δίνη εθνικιστικών τοπικών πολέμων, αυταρχικών καθεστώτων κλπ. σε άλλες χώρες και κύρια στις ανεπτυγμένες ή σε αυτές που έχουν μέσο επίπεδο ανάπτυξης, όπως η χώρα μας, θα υπάρχει και θα παίρνει μεγαλύτερες ακόμη διαστάσεις αν δεν απαλειφθούν οι αιτίες που σπρώχνουν τους μετανάστες μακριά από τον τόπο τους. Η απάλειψη αυτών των αιτιών θα επιτευχθεί μόνο με την ανάπτυξη και αδιόκοπη πάλη του παγκόσμιου φιλειρηνικού - προοδευτικού κινήματος, ενόντια στις δυνάμεις της Νέας Τάξης Πραγμάτων που πυροδοτούν τοπικούς εθνικιστικούς πολέμους, υποθάλλουν και ενισχύουν αυταρχικά καθεστώτα και ξεζουμίζουν τις πλουτοπαραγωγικές πηγές των χωρών που βρίσκονται κάτω από την επικυριαρχία τους.

Οι αλλοδαποί εργάτες στην χώρα μας ζούν κάτω από άθλιες συνθήκες ζωής και εργασίας.

Αποτελούν αντικείμενο της πιο αιαχρή εκμετάλλευσης, αμοίβονται με εξευτελιστικά μεροκάματα, χωρίς ασφάλιση, σε εργασιακό καθεστώς που θυμίζει μεσαίωνα.

Συνήθως κοιμούνται στοιβαγμένοι σε ανθυγιεινούς, ακατάλληλους χώρους, στις οικοδομές ή σε πάρκα, απομονωμένοι λόγω γλώσσας, με τον φόβο μπροστά στο αύριο που τους περιμένει, αδυνατούν να αντιδράσουν στην εκμετάλλευση και την καταπίεση και αξιοποιούνται από την ασύδοτη εργοδοσία, σαν μοχλός υπονόμευσης, των εργατικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων και πίεσης προς τους ανέργους.

Το 90% των αλλοδαπών εργατών στην χώρα μας ζούν κάτω από αυτές τις συνθήκες, δεν υπόκεινται σε καμιά κοινωνική μέριμνα από την μεριά του κράτους, σε καμιά συλλογική Σύμβαση, σε κανένα δικαίωμα.

Το πρόβλημα της αθρόας μετανάστευσης οικονομικών μεταναστών προς τις αναπτυγμένες χώρες και τις χώρες εκείνες που έχουν μέσο επίπεδο ανάπτυξης, θα είναι μιά μόνιμη μάστιγα που θα έχει σαν συνέπεια την επιδείνωση συνολικά της κατάστασης της Εργατικής Τάξης και όλων των εργαζομένων στις χώρες αυτές και την σκληρή δοκιμασία κατοικήσεων και δικαιωμάτων τους αν δεν αντιμετωπισθεί στην ρίζα του, εκεί δηλαδή που γεννιέται. Και όταν λέμε ότι πρέπει να αντιμετωπισθεί στην ρίζα του εννοούμε:

α) Στις χώρες προέλευσης των αλλοδαπών εργατών να εφαρμοσθούν προγράμματα ανάπτυξης και αξιοποίησης των πλουτοπαραγωγικών τους πηγών χρηματοδοτούμενα από τις άλλες ανεπτυγμένες χώρες.

β) Να ρυθμιστούν τα χρέη αυτών των χωρών, να σταματήσει η αποικιακή - στιγνή εκμετάλλευση των χωρών του τρίτου κόσμου, να δημιουργηθούν τελικά οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για να κρατηθούν οι εργαζόμενοι στις χώρες που γεννήθηκαν. Μια τέτοια λύση βέβαια δεν θα έρθει από μόνη της, αλλά θα είναι καρπός της πάλης των λαών, ενάντια στην ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα που εκτρέφει τον φασισμό, τον ρατσισμό και την ξενοφοβία, ενάντια στην καταστροφική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όσο όμως το πρόβλημα των αλλοδαπών εργατών θα παίρνει την σημερινή του οξύτητα, χρειάζονται άμεσα και συγκεκριμένα μέτρα αντιμετώπισής του.

Η Ομοσπονδία και τα Συνδικάτα των Οικοδόμων επανειλημμένα έχουν κάνει τις παρακάτω συγκεκριμένες προτάσεις για να πάρει τέλος το σύγχρονο δουλεμπόριο με τους αλλοδαπούς, για την πάταξη των εργοδοτών που υποθάλνουν και συντηρούν την "μαύρη εργασία", για την αντιμετώπιση και άμβλυνση του προβλήματος.

α) Σε εθνικό επίπεδο δημιουργείται επιτροπή με την συμμετοχή της ΓΕΕΕ, του ΣΕΒ, του Υπουργείου Εργασίας και εκπροσώπων των κομμάτων της Βουλής, σε επίπεδο νομού από εκπροσώπους εργαζομένων

{Εργατικό Κέντρο}, Υπουργείο Εργασίας και εργοδοτών, σε επίπεδο κλάδου παραγωγής από εκπρόσωπο της αντιπροσωπευτικής οργάνωσης των εργαζομένων του κλάδου, του Υπουργείου Εργασίας και αντίστοιχα εργοδοτών.

Η επιτροπή αυτή εξετάζει σε εθνικό επίπεδο, σε επίπεδο νομού και κλάδου τις ανάγκες και ελλείψεις σε εργατικό δυναμικό και αποφασίζει, εγκρίνει την είσοδο αλλοδαπών, τον αριθμό, τον τομέα παραγωγής και απασχόλησης καθώς και τον χρόνο απασχόλησης στην Ελλάδα, (κανένας περιορισμός δεν θα ισχύει στους αναγνωρισμένους πολιτικούς πρόσφυγες. Αντίθετα γι' αυτούς λαμβάνονται ειδικά μέτρα μέριμνας και φροντίδας).

β) Οι προσλήψεις τους από τους εργοδότες να γίνονται μόνο μέσω του ΟΑΕΔ. Οι εισερχόμενοι αλλοδαποί απασχολούνται στους συγκεκριμένους εργοδότες που υπέβαλαν αίτηση, οι οποίοι και ελέγχονται για την τήρηση και εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας. Τιμωρείται η "μεταβίβαση" αλλοδαπών από εργοδότη σε άλλον.

Με την έγκριση της αίτησής του, ο εργοδότης υποχρεούται να καταθέσει σε Τράπεζα ποσό που θα εξασφαλίζει τα έξοδα παραμονής και επιστροφής του αλλοδαπού στην χώρα του.

γ) Για τους αλλοδαπούς που εισέρχονται στην χώρα μας, η πολιτεία οφείλει να μεριμνά για την υποδοχή και την φροντίδα τους, την προσαρμογή τους στο κοινωνικό περιβάλλον, διατήρησης των εθνικών τους παραδόσεων, κατοχύρωση των πολιτικών τους δικαιωμάτων.

δ) Οι αλλοδαποί εργάτες να υπαχθούν στις ρυθμίσεις των κλαδικών συμβάσεων των αντίστοιχων κλάδων και στις γενικές ρυθμίσεις της εργατικής νομοθεσίας, να τους εξασφαλισθούν πλήρη εργασιακά - ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα, ίδια με τους έλληνες εργάτες.

ε) Οι αλλοδαποί εργαζόμενοι να γίνονται μέλη των συνδικαλιστικών οργανώσεων που ανήκουν με πλήρη δικαιώματα και χωρίς διακρίσεις. Να εξασφαλισθεί και νομικά η πλήρης συμμετοχή τους στις διαδικασίες του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Είμαστε αντίθετοι σε μέτρα κατασταλτικά αστυνομικού χαρακτήρα σε βάρος των αλλοδαπών εργατών, αυτό και για λόγους αρχής και ταξικής αλληλεγγύης, αλλά και για το ότι με τέτοιου είδους μέτρα δεν αντιμετωπίζεται η είσοδος και παραμονή των αλλοδαπών στην χώρα μας. Την πείνα δεν την τρομάζει με διώξεις και βαρβαρότητες.

Διεκδικούμε και απαιτούμε: Αποτελεσματικές διατάξεις κατά της "μαύρης εργασίας", της μεσολάβησης και του σύγχρονου δουλεμπορίου του εργατικού δυναμικού, απαιτούμε αυστηρή τιμωρία των εργοδοτών που θα απασχολούν ανασφάλιστους αλλοδαπούς και παραβιάζουν τους όρους εργασίας και αμοιβής.

Συγκεκριμένα:

α) Την επιβολή αυστηρών οικονομικών και ποινικών κυρώσεων σε βάρος των εργοδοτών, και (α) εργοδότης που συλλαμβάνεται να απασχολεί αντισυμβατικά αλλοδαπό τιμωρείται με πρόστιμο 100 Η.Α.Ε. για κάθε περίπτωση απασχόλησης αλλοδαπού και σε περίπτωση υποτροπής 200 Η.Α.Ε., (β) σε κάθε περίπτωση κατάσχεται το σύνολο των μέσων παραγωγής (εργαλεία, μηχανήματα, υλικά, κλπ.), (γ) η ποινή φυλάκισης δεν έχει ανασταλτικό χαρακτήρα και δεν εξαγοράζεται.

β) Σε επίπεδο νομαρχίας να δημιουργηθεί επιτροπή ελέγχου με την συμμετοχή, ενός (1) εκπροσώπου από την πιο αντιπροσωπευτική συνδικαλιστική οργάνωση, ενός (1) εκπροσώπου του Υπουργείου Εργασίας, ενός (1) εκπροσώπου των εργοδοτών, θα ενεργεί ελέγχους στους τόπους εργασίας και σε περίπτωση που διαπιστώνεται απασχόληση αλλοδαπού εκτός των συμβατικών ορίων και της εργατικής νομοθεσίας θα συλλαμβάνεται ο εργοδότης ή ο εκπρόσωπός του και θα ακολουθείται αυτόφορη διαδικασία.

γ) Στους εκπροσώπους των Συνδικάτων να δίνεται η δυνατότητα εισόδου στους τόπους εργασίας όλο το 24ωρο, να εισέρχονται για τον έλεγχο της απασχόλησης αλλοδαπών σε συνθήκες "μαύρης εργασίας" και όπου διαπιστώνουν παρανομίες να ενεργούν για την σύλληψη του εργοδότη.

Γνωρίζοντας πολύ καλά ότι ο ρατσισμός είναι ψασιμός, διαχωρίζει τους εργαζόμενους και κρύβει τους πραγματικούς υπευθύνους για τα προβλήματα της Εργατικής Τάξης, η Ομοσπονδία μας πρωτοστατεί στην ανάπτυξη της αλληλεγγύης προς τους αλλοδαπούς εργάτες, στην ενημέρωση για τις συνέπειες που θα προκύψουν από την εξάπλωση της Ξενοφοβίας και του ρατσισμού.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ - ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

1.- Η κρίση της Κοινωνικής Ασφάλισης είναι γνωστή. Οι παροχές συντάξεων και υγείας είναι όσο ποτέ άλλοτε υποβαθμισμένες, οι ουρές στα ιατρεία του ΙΚΑ ατελείωτες, τα μεγάλα ελλείμματα παραμένουν και ο κύκλος των ανασφάλιστων εργαζομένων διευρύνεται συνεχώς. Οι εργαζόμενοι έχουν μιά στάση οργής απέναντι στα ασφαλιστικά τους ταμεία.

Τα αίτια για την κρίση της κοινωνικής ασφάλισης είναι, επίσης, γνωστά. Οι επιχειρήσεις είχαν και εξακολουθούν να έχουν χαμηλές κοινωνικές επιβαρύνσεις και ένα παγιωμένο μηχανισμό καταλήστευσης των πόρων της κοινωνικής ασφάλισης (εκμετάλλευση αποθεματικών, εισφοροαπαλλαγές, εισφοροδιαφυγή, παγωμένες οφειλές). Όλα αυτά στο όνομα της ανταγωνιστικότητας της Ελληνικής οικονομίας. Το στερεότυπο της ανταγωνιστικότητας ακούγεται από πολύ παλιά στη χώρα μας.

Όλες οι κυβερνήσεις αρνούνται να συμβάλλουν στην χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης, όπως γίνεται σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και άλλες χώρες. Οι επιχορηγήσεις που δίνουν από το 1986 στο ΙΚΑ και ΝΑΤ, τις δίνουν απλά και μόνο για να μην καταρρεύσουν οικονομικά τα ταμεία αυτά. Από το άλλο μέρος αφήνουν άθικτο το μηχανισμό της καταλήστευσης των πόρων της κοινωνικής ασφάλισης.

Τέλος, η πολιτική λιτότητα που ακολουθούν, εδώ και δεκαετίες, με τη μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων, τις συνεχείς περικοπές στις ασφαλιστικές παροχές, καθώς και η αύξηση της ανεργίας και η μη ασφάλιση εκατοντάδων χιλιάδων εργαζομένων, έχουν διαλυτικές επιπτώσεις στο θεσμό της κοινωνικής ασφάλισης.

2.- Από τις αρχές της δεκαετίας του '80 ο ΟΟΣΑ, το ΔΝΤ και η ΕΟΚ (αργότερα Ε.Ε.) προωθούν τις γνωστές νεοσυντηρητικές επιλογές της μείωσης των κοινωνικών δαπανών του κράτους, της απαλλαγής των επιχειρήσεων από κοινωνικές επιβαρύνσεις και της ενίσχυσης των ασφαλιστικών εταιριών και των ιδιωτικών επιχειρήσεων υγείας.

Ετη χώρα μας οι πολιτικοκοινωνικές δυνάμεις, που κυβερνούν τα τελευταία χρόνια, παρόλο που ευθύνονται οι ίδιες για την κρίση της κοινωνικής ασφάλισης, αξιοποιούν τις εκδηλώσεις της κρίσης και κυρίως τα ελλείμματα, για να επιβάλλουν τις νεοσυντηρητικές επιλογές, αντί να αντιμετωπίσουν τις πραγματικές αιτίες της κρίσης της κοινωνικής ασφάλισης.

Όπως είναι γνωστό με τους αντισσφαλιστικούς νόμους 1902/90, 1976/91, 2084/92 που επέβαλε η προηγούμενη κυβέρνηση της ΝΔ ανατράπηκε το ήδη ισχύον σύστημα των κοινωνικοασφαλιστικών παροχών.

Η σημερινή κυβέρνηση παρά το ότι σαν αντιπολίτευση καταψήφισε τους παραπάνω αντισσφαλιστικούς νόμους που ανέτρεψαν σοβαρές ασφαλιστικές ρυθμίσεις και παροχές σε βάρος των ασφαλισμένων και του κλάδου μας (αύξηση των προϋποθέσεων για σύνταξη γήρατος από 4050 σε 4500 μέρες εργασίας, την αύξηση των προϋποθέσεων από 300 σε 600 μέρες εργασίας την τελευταία πενταετία για σύνταξη ανασπηρίας, την αύξηση από 400 σε 1000 μέρες εργασίας για τον υπολογισμό ασφαλιστικής κλάσης, για τον υπολογισμό σύνταξης, αποδέσμευσε τις συντάξεις από τα 20 ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη της ΕΣΣΕ, αύξησε το όριο ηλικίας στους νεοασφαλισμένους από 1-1-1993 και άλλα). Σήμερα αναιρώντας και τις προεκλογικές δεσμεύσεις που είχαν γίνει, δια στόματος του ίδιου του Πρωθυπουργού, για την κατάργησή τους, όχι μόνο αποδέχεται αυτούς τους αντεργατικούς νόμους (εξ άλλου και ο πρώτος διδάξας με τον νόμο 1759/88 που κατήργησε τις προσωρινές ανασπηρικές συντάξεις), αλλά ετοιμάζεται να προχωρήσει σε νέες αντισσφαλιστικές ρυθμίσεις, στην τροχιά της "Λευκής Βίβλου" ολοκληρώνοντας την επίθεση κατεδάφισης της κοινωνικής ασφάλισης που πραγματοποίησε η ΝΔ.

Το πόρισμα για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο από την μεριά της ειδικής επιτροπής που έχει συσταθεί από το Υπουργείο Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και αναμένεται να παραδοθεί στην ηγεσία του Υπουργείου, είναι ξεκάθαρο προς ποιά κατεύθυνση θα βρισκείται. Κάθε προσδοκία περί του αντιθέτου ήρθε να ανατρέψει ο ίδιος ο Πρωθυπουργός που δήλωσε στην Κέρκυρα, ότι "θέλω να κρούσω τον κώδωνα του κινδύνου γιατί δεν έχει ξεκινήσει η προσπάθεια να υλοποιηθεί το περιχόμενο της "Λευκής Βίβλου" και συνέχισε λέγοντας, "υπάρχουν κάποιοι που εμποδίζουν την προώθηση της, εμείς οι σοσιαλιστές θα δώσουμε την μάχη για την υλοποίηση της".

Από τις δηλώσεις του Πρωθυπουργού, σκέψεις και απόψεις υπουργών και ειδικών που έχουν δει το φως της δημοσιότητας, διαφαίνεται ότι το πόρισμα της Επιτροπής θα είναι πόρισμα εξόντωσης των εργαζομένων αφού στόχο έχει:

Τον περιορισμό των εργοδοτικών εισφορών στο σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης, δηλαδή ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ του.

Την καθιέρωση εθνικής και εργασιακής σύνταξης που σημαίνει κατάργηση της κατώτερης σύνταξης. Για τον υπολογισμό της κλάσης θα μετριέται όλος ο ασφαλιστικός βίος.

Κατάργηση των βαρέων. Αύξηση των ορίων ηλικίας.

Αύξηση των προϋποθέσεων για συνταξιοδότηση (το όριο συνταξιοδότησης δεν θα υπερβεί τα 65! δηλώνει ο Υφυπουργός κ.Ιωαννίδης ενώ θεωρεί ότι οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης του ΙΚΑ είναι χαμηλές!

Ευνόδεσμοι,

Κάτω από τις κατάμαυρες επιταγές της "Λευκής Βίβλου" οι προοπτικές για την κοινωνική ασφάλιση είναι ζοφερές. Εμείς υποστηρίζουμε ότι σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά είναι ανάγκη να τεθεί η κοινωνική ασφάλιση στις προτεραιότητες του Συνδικαλιστικού Κινήματος.

Η διάσωση - εξυγίανση - και στήριξη της κοινωνικής ασφάλισης, η προώθηση και λύση των ασφαλιστικών προβλημάτων του κλάδου, πρέπει να συνεχίσουν να είναι από τους πρώτους στόχους της πάλης μας. Προς αυτήν την κατεύθυνση αγωνιζόμαστε και απαιτούμε:

- Τριμερή χρηματοδότηση (2/9 από τους εργαζόμενους, 3/9 από τον κρατικό προϋπολογισμό και 4/9 από τους εργοδότες), επί των δαπανών των ασφαλιστικών φορέων για όλους τους εργαζόμενους χωρίς διάκριση.

- Ασφαλιστική κάλυψη των ανασφάλιστων ομάδων των εργαζομένων.

- Πάταξη της εισφοροδιαφυγής και εισφοροαπαλλαγής.

- Να αναλάβει το κράτος τα ελλείμματα των ασφαλιστικών ταμείων, που τα δημιούργησε, καθώς και τις οφειλές στα ασφαλιστικά ταμεία των προβληματικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων εξυγίανσης.

- Κατάργηση των αντισσφαλιστικών νόμων 1979/88, 1902/90, 1976/91 και 2084/92 που ανέτρεψαν σοβαρές ασφαλιστικές ρυθμίσεις και παροχές σε βάρος των ασφαλισμένων και του κλάδου μας (να επανέλθουν οι προϋποθέσεις για τις αναπηρικές συντάξεις, τα 20 ΗΑΕ στην κατώτερη σύνταξη και η σύνδεση των αυξήσεων με το ύψος του ΗΑΕ, τα 4.050 για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, τα 58 χρόνια για τους νοσεισερχομένους στην παραγωγή κ.ά.).
- Να επανέλθει η σύνταξη αναπηρίας με ποσοστό 33-49%.
- Μείωση του χρόνου συνταξιοδότησης στα 60 γενικά και στα 55 για τα βαρέα. Ένταξη στο συνταξιοδοτικό καθεστώς των Οικοδόμων, των λατόμων και των άλλων συναφών επαγγελμάτων.
- Ελιμάρωση της σύνταξης μετά τα 4050 ένοσημα και με βάση την κατώτερη σύνταξη.
- Αναγνώριση των υπέρ αγνώστων ενοσήμων.
- Εκτός των άλλων τελών που θα πληρώσουν οι ιδιοκτήτες των αυθαιρέτων που εντάσσονται στα σχέδια πόλης και νομιμοποιούνται, να υποχρεωθούν στην καταβολή και των ανάλογων ασφαλιστικών εισφορών που θα μπουν σε ειδικό λογαριασμό και θα έρθουν στην κυριότητα των Οικοδόμων.
- Επέκταση της διαδοχικής ασφάλισης στους αγρότες.
- Μείωση των προϋποθέσεων για σύνταξη στις νέες περιοχές που επεχτάθηκε τελευταία το ΙΚΑ και το Επικουρικό Ταμείο (για τους οικοδόμους τα χίλια(1000) ένοσημα που ζητούνται την πρώτη πενταετία από την επέκταση του ΙΚΑ να μειωθούν σε πεντακόσια(500) και για κάθε χρόνο μετά την πενταετία να προσαυξάνονται κατά 100 το χρόνο -κατά μέσο όρο. Ίδιες προϋποθέσεις να ισχύουν και για το Επικουρικό Ταμείο).
- Παράταση του Ν. 1469/84, άρθρο 33 για μιά 5ετία. (Να εξαγοράζουν τα ένοσημα όσοι είναι 65 χρονών και έχουν 2700 ημερομίσθια για να βγαίνουν στη σύνταξη).
- Κατάργηση του Ταμείου και των συντάξεων των εργατοπατέρων.
- Να καταργηθεί το άρθρο 44 του Ν.1892/90 που ρυθμίζει (στην πραγματικότητα απαλλάσσει) οφειλές των εργοδοτών προς το ΙΚΑ και τους άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς μέχρι 98%, καθώς και η σχετική διάταξη του άρθρου 53 του Ν. 2224 που χαρίζει κατά 100% τις οφειλές των εργοδοτών.

ΝΕΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

Ευνόδεσφοι,

Με την Υπουργική Απόφαση που από 1-1-1993 καθιερώνει το αντικειμενικά κριτήρια ασφάλισης των Οικοδόμων, περιορίστηκε η καταλήστευση των ενοσήμων των εργαζομένων στον κλάδο, καθώς και η τεράστια εισφοροδιαφυγή σε βάρος του ΙΚΑ.

Αυτός ακριβώς είναι και ο λόγος που οι κατασκευαστές βλέποντας ότι χάνεται γι'αυτούς μια πρόσθετη πηγή κέρδους κινητοποιούνται, απειλούν και εκβιάζουν με στόχο την ανατροπή της Υπουργικής Απόφασης. Η συντριπτική πλειοψηφία του κλάδου έχει συναίσθηση της μεγάλης και με αντίκρισμα κατάκτησης του κλάδου. Υπάρχουν όμως και ορισμένοι συνάδελφοι που έχουν πέσει στην παγίδα των κατασκευαστών και υποστηρίζουν, ότι η ογκομέτρηση επιβαρύνει το κόστος της οικοδομής. Την ίδια άποψη βαθιά λαθεμένη και επιζήμια για τον κλάδο, δυστυχώς έκφρασε σε κοινή σύσκεψη με τους κατασκευαστές και το Σωματείο της Δράμας.

Σε συνάντηση που πραγματοποιήθηκε τον Δεκέμβρη 1994 στο Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων για το παραπάνω θέμα υπό την προεδρία του Υπουργού καθώς και την συμμετοχή του Διοικητή του ΙΚΑ, Υποδιοικητή και υπηρεσιακών παραγόντων, εκπροσώπων του ΤΕΕ και των κατασκευαστών και αντιπροσωπείας της Ομοσπονδίας μας τους δηλώσαμε κατηγορηματικά ότι δεν είμαστε διατεθειμένοι να δεχθούμε σε καμιά περίπτωση την μείωση των συντελεστών για τις συμβατικές κατοικίες που έχουν διαμορφωθεί με την Υπουργική Απόφαση, για τον απλούστατο λόγο ότι ακόμη και το ισχύον 1ΤΗ 1,50 ένσημο δεν εκφράζει την πραγματικότητα. Με βάση συγκεκριμένων στοιχείων υπερβαίνει το 1,75. Αυτήν την πραγματικότητα ενισχύουν και τα στοιχεία του ΙΚΑ και υποκαταστημάτων του από την εφαρμογή του Νέου Συστήματος της ασφάλισης μέχρι σήμερα. Αυτό αποδείχτηκε και στην συζήτηση που έγινε στην παραπάνω συνάντηση.

Ετην παραπάνω σύσκεψη ο υφυπουργός κύριος Ιωαννίδης, είπε στους κατασκευαστές: "Αν γίνει τροποποίηση της Υπουργικής Απόφασης και μειωθεί ο συντελεστής θα αποφύγετε την προσφυγή στο Συμβούλιο Επικρατίας;".

Υπενθυμίζουμε ότι οι κατασκευαστές έχουν κάνει προσφυγή στο Συμβούλιο επικρατείας και ζητούν την ακύρωση της Υπουργικής Απόφασης που καθορίζει τον ελάχιστο συντελεστή της Ασφάλισης των Οικοδόμων.

Ενώ παρέμβαση υπέρ του ΙΚΑ και κατά των κατασκευαστών έχει κάνει η Ομοσπονδία και το Συνδικάτο Αθήνας.

Η απάντηση των κατασκευαστών στο ερώτημα του Υπουργού ήταν "Ναι αν μάς ικανοποιεί η τροπολογία θα αποσύρουμε την προσφυγή". Στις 12-12-1995 ημέρα εκδίκασης της προσφυγής των κατασκευαστών στο Συμβούλιο Επικρατείας δεν εμφανίστηκε κανένας.

Η Νομική Υπηρεσία του ΙΚΑ δεν προσκόμισε τον "φάκελο" με τα στοιχεία υπεράσπισης παρ'ότι είχε καταγγελθεί γι'αυτό εγγράφως τις προηγούμενες μέρες της προσφυγής από την Ομοσπονδία μας. Έτσι η συζήτηση αναβλήθηκε για τις 13-2-1995.

Αυτή η εξέλιξη κάνει καθαρό ότι ο Υφυπουργός κ. Ιωαννίδης μελετά την τροποποίηση της Υπουργικής Απόφασης προς όφελος των κατασκευαστών.

Στις 22-12-1994 η Ομοσπονδία μας, μπροστά στις νέες εξελίξεις με υπόμνημα της προς τον Υφυπουργό, του τόνισε ότι συμπλήρωση ή τροποποίηση των διατάξεων της Υπουργικής Απόφασης μπορεί να γίνει π.χ. στις προκατασκευές ή στην ανακατανομή ημερομισθίων από μία ειδικότητα σε άλλη για το δικαιότερο της Υπουργικής Απόφασης. Σε καμιά περίπτωση όμως δεν θα δεχθούμε την οποιαδήποτε μείωση των συντελεστών.

Σ' αυτό που πρέπει όλοι σήμερα να συμφωνήσουμε είναι ότι σε οποιαδήποτε προσπάθεια αναστροφής της Υπουργικής Απόφασης η αντίδραση του κλάδου πρέπει να είναι άμεση και αποφασιστική. Για να μην γυρίσουμε πίσω στο καθεστώς της καταλήστευσης και της ανασφάλειας.

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Συνάδελφοι,

Σε ότι αφορά αυτό το σοβαρό πρόβλημα, πρέπει να τονίσουμε και δεν διστάζουμε να κάνουμε την αυτοκριτική μας, παρότι υπήρχε πάντοτε στις αναφορές μας, η Διοίκηση και κύρια η Εκτελεστική Γραμματεία, δεν έδειξαν την ανάλογη προσοχή και ενδιαφέρον για το ξεπέραςμα των χρόνιων προβλημάτων στο ΤΕΑΔΕΣΕ. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα οι υπεύθυνοι του ταμείου, να θεωρούν την σύνταξη μας, σαν ένα βοήθημα, στην κύρια σύνταξη του ΙΚΑ και όχι σαν επικουρική σύνταξη.

Δεν δίσταξαν ακόμη, το 1986 να μας κλέψουν την μισή από αυτή που κανονικά δικαιούμαστε βάση του κανονισμού.

Δεν περιορίστηκαν όμως μόνο στην παρανομία. Υποχρέωσαν το Ταμείο να αγοράσει χρεωκοπημένες μετοχές της Εμπορικής Τράπεζας, της αλουμινίου, του οργανισμού Προβληματικών Επιχειρήσεων κ.α. αξίας 10 δις περίπου με αποτέλεσμα μετά από 7 χρόνια η αξία τους να είναι ίδια με την αρχική ονομαστική τους αξίας, με συνέπεια την απώλεια ανάλογων δις και μάλιστα χωρίς δικαίωμα ρευστοποίησης, ουσιαστικά.

Το πιο σημαντικό είναι ότι δεν πήραν κανένα μέτρο νοικοκυρέματος του Ταμείου.

Έτσι φθάσαμε σήμερα, να μην υπάρχει μητρώο εργοδοτών, μητρώο επιχειρήσεων (με αποτέλεσμα αρκετά δις να χάνονται από ανυπόγραφες οικοδομικές επιχειρήσεις, κύρια στεγασμένες επιχειρήσεις), μητρώο ασφαλισμένων, να μην παρακολουθούνται οι οφειλές στο Ταμείο κλπ. με αποτέλεσμα από το 1984 μέχρι το 1988 το Ταμείο να παρουσιάζει δισεκατομμύρια έλλειμμα.

- 1984 έλλειμμα με δικά τους στοιχεία	264.825.346
- 1985	603.059.782
- 1986	1.177.511.779
- 1987	406.335.481
- 1988	74.035.398
ΣΥΝΟΛΟ	2.525.767.786

Από το 1989 και μετά οι γραμματείς και φορισταίοι του Ταμείου μας παρουσιάζουν κάποιο πλεόνασμα κάθε χρόνο κλέβοντας βέβαια την μισή σύνταξη των συνταξιούχων που αν δινόνταν κανονικά θα είχαμε νέα και μεγαλύτερη αύξηση των ελλειμμάτων.

Εδώ όμως συνάδελφοι δεν θα διστάσουμε να πούμε, ότι σοβαρή ευθύνη φέρνουν και οι τότε εκπρόσωποι μας που ήταν στο Δ.Σ. του Ταμείου που ενώ τουλάχιστον όπως λένε γνώριζαν από το 1989 την παρανομία που γίνονταν σε βάρος των συνταξιούχων, υποτίμησαν και δεν έφεραν στα όργανα το τόσο σοβαρό ζήτημα που υπήρχε, ώστε να γίνει γνωστό στον κλάδο, και στα όργανα με στόχο να γίνουν οι κατάλληλες ενέργειες για να επανέλθουν οι συντάξεις.

Το 1991 το Συνδικάτο Αθήνας αρχίζει έντονες παρεμβάσεις προς τους Διοικούντες του Ταμείου, γνωρίζοντας ότι στο Ταμείο κάτι δεν πάει καλά με τις συντάξεις και το χρόνο διεκπεραίωσης των φακέλων. Μπροστά στην άρνηση των υπευθύνων του Ταμείου ότι υπάρχει τέτοιο ζήτημα, και ότι όλα είναι "μέλι γάλα", φθάσαμε στις αρχές 1993 και μετά από πιέσεις και αγώνες, αλλά και προσφυγή στον εισαγγελέα αποκαλύφθηκε η απάτη που γίνονταν στο Ταμείο σε βάρος των οικοδόμων με την παραβίαση του κανονισμού Π.Δ.210/8 Άρθρο 18, που είχε σαν αποτελέσματα να παίρνουν οι συνταξιούχοι την μισή σύνταξη.

Μετά την εφαρμογή του Κανονισμού από 1-1-91 που υποχρεώθηκε η Διοίκηση του Ταμείου, υποχρεώνεται τώρα να τον εφαρμόσει τον από την ημέρα παραβίασης του δηλαδή από 1-1-1987. Γιατί αυτό γνωμοδότησε το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους που προσέφυγε το Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων και η Διοίκηση του Ταμείου, δικαιώνοντας έτσι τους Οικοδόμους.

Η εφαρμογή του Κανονισμού στο Επικουρικό Ταμείο ως την ημέρα της παραβίασης του, είναι μία σημαντική νίκη του κλάδου.

Πρέπει όμως και έχουμε υποχρέωση να το πούμε, ότι αυτή οφείλεται στις σωστές κινήσεις και στην αποφασιστικότητα του Συνδικάτου της Αθήνας, που από το 1993 μαζί με την Ομοσπονδία δεν άφηναν περιθώρια για μανούβρες τέτοιες, που θα είχαν σαν αποτέλεσμα την διαιώνιση της απαράδεκτης κατάστασης με την στέρηση από τους Οικοδόμους της μισής επικουρικής σύνταξης, σήμερα και τριπλής αύριο.

Όμως για μας το πρόβλημα δεν τέλειωσε εδώ, αφού και σήμερα οι Διοικούντες του Ταμείου με την Κυβερνητική κάλυψη συνεχίζουν την παρανομία σε βάρος των συνταξιούχων. Και αυτό το λέμε γιατί, ενώ από 1-1-87 μέχρι 31-12-90 γίνεται η αναθεώρηση και από το 1991 εφαρμόζεται κανονικά ο κανονισμός, οι αυξήσεις δίνονται με τις αυξήσεις που δίνανε οι τότε Διοικήσεις και όχι με τις εκάστοτε αυξήσεις της ΕΣΣΕ που αναφέρει ο κανονισμός Π.Δ.210/80 άρθρο 18 που εφαρμόζονταν μέχρι το 1986, με αποτέλεσμα να έχουμε σήμερα συντάξεις των 17 & 20, των 22-24-28 καθώς και 35-40 και 50 χιλιάδων και μετά από λίγα χρόνια το άνοιγμα της ψαλίδας να γίνει ακόμη μεγαλύτερο.

Πράγμα απαράδεκτο για μας.

Βέβαια η εγκάθετοι Διοικούντες του Ταμείου το γνωρίζουν αυτό, αλλά βλέποντας ότι αν δώσουν αυτό που δικαιούνται οι οικοδόμοι, το Ταμείο την άλλη μέρα θα βρεθεί χρεωμένο και τιναγμένο στο αέρα, με την Κυβερνητική και πολιτική κάλυψη προσπαθούν με κομπογιανίτικες μεθόδους να μας πούν ότι αυτά που δίνουν είναι τα κανονικά, με απώτερο στόχο να διατηρήσουν τις θέσεις και τα προνόμια τους στο ταμείο, περικόπτοντας τις συντάξεις των οικοδόμων.

Προειδοποιούμε τους Διοικούντες του Ταμείου, άλλη καθυστέρηση, κωλύσιεργεία και εμπαιγμό δεν θα ανεχθούμε.

Απαιτούμε ΤΩΡΑ:

α) Την αναπροσαρμογή των συντάξεων στο πραγματικό τους ύψος, δηλαδή οι σημερινοί και χθεσινοί συνταξιούχοι με τις ίδιες προϋποθέσεις να παίρνουν την ίδια σύνταξη. Μόνη δηλαδή διαφορά αυτή που θα προκύπτει θα προέρχεται από τον αριθμό των ενοσίων και το τεκμαρτό ημερομίσθιο (και όχι την αυθαιρεσία των Διοικούντων, όπως γίνεται σήμερα).

β) Στην χορήγηση αυξήσεων στις συντάξεις για τα 3 χρόνια '92 - '94, ίση με τον τιμάρημο.

γ) Στην έγκαιρη έκδοση των αποφάσεων χορήγησης των συντάξεων (νέες συνταξιοδοτήσεις) και όχι μετά από δύομισι και τρία χρόνια, όπως γίνεται τώρα και διαρκώς το τελευταίο διάστημα μεγαλώνει ο χρόνος έκδοσης των νέων αποφάσεων.

Γνωρίζουμε ότι τα οικονομικά του Ταμείου όπως τα κατάφεραν δεν θα αντέξουν, δεν θα τα πληρώσουν όμως οι Οικοδόμοι.

Λύση υπάρχει, την έχουμε επανειλημμένα διατυπώσει και την έχουν αποφασίσει όλα τα όργανα της Ομοσπονδίας, είναι η ενοποίηση με το ΤΕΑΜ.

Είναι αλήθεια πως 5-10 βολεμένοι στο ταμείο πολυποικίλα θα χάσουν. Αποφασίζουμε να χάσουν, τον πρώτο και τελευταίο λόγο γι' αυτό το έχουμε εμείς.

ΕΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Η πλειοψηφία της Γ.Σ.Ε.Ε. για άλλη μία φορά από στάση πλειοδοσίας και υποταγής υπέρ της Κυβέρνησης και της εργοδοσίας, αποδέχτηκε την πρόταση του ΣΕΒ για αυξήσεις 4% + 4%, που σημαίνει μέση ετήσια αύξηση 6,1, δηλαδή 198 δρχ. αύξηση στο κατώτερο μεροκάματο, την στιγμή που διανύουμε μία νέα σκληρή χρονιά λιτότητας και ανατιμήσεων σε όλα τα είδη πρώτης ανάγκης και υπηρεσιών και όλοι συμφωνούν ότι ο πληθωρισμός στο τέλος του 1995 θα ξεπεράσει το μονοψήφιο αριθμό.

Η αποδοχή αυτής της σύμβασης από την μεριά της Γ.Σ.Ε.Ε. ήταν μία φυσιολογική εξέλιξη και έρχεται σαν συνέχεια της αποδοχής πολυετούς σύμβασης που αποθράσυνε τους εργοδότες και υπαγορεύουν πλέον την πλήρη υποταγή των εργαζομένων.

Η απόφαση της ΓΣΕΕ για άλλη μία φορά υπονομεύει την διαπραγματευτική ικανότητα των εργαζομένων, βάζοντας πρόσθετες δυσκολίες στην υπογραφή των κλαδικών συμβάσεων, δυσκολίες που θα βρει μπροστά του και ο κλάδος μας και πρέπει να ξεπεράσει στην πορεία διεκδίκησης και υπογραφής ικανοποιητικών Συλλογικών Συμβάσεων.

Συνάδελφοι,

Πολλές φορές έχουμε αναφερθεί στο πρόβλημα των συμβάσεων και πάντοτε διαπιστώναμε τις δυσκολίες που υπάρχουν ως προς την διεκδίκηση καλύτερων Κλαδικών Συμβάσεων. Σήμερα όμως βρισκόμαστε μπροστά στην αντιμετώπιση ενός σοβαρού προβλήματος που έχει τις ρίζες του στην λειψή μας δράση, ή ακόμη και την υποβάθμιση κατακτήσεων μας που προέρχονται κάτω από την πάλη μας και προβλέπονται από τις Κλαδικές Συμβάσεις και συγκεκριμένα: Στο άρθρο 5 της Κλαδικής Σύμβασης Οικοδόμων του 1993 προβλέπεται, "Ανεξάρτητα από τη διάρκεια και το είδος της σύμβασης (ορισμένου χρόνου, έργου κλπ.) καταβάλλονται μετά από 2 μήνες εργασίας οι νόμιμες αποζημιώσεις λόγω απόλυσης από τον εργοδότη εκτός να ορίζει διαφορετικά γραπτή, σύμφωνα με την εργατική νομοθεσία Σύμβαση.

Σε κάθε περίπτωση ο εργοδότης που προσλαμβάνει και αμείβει είναι υποχρεωμένος να χορηγεί στον εργαζόμενο γραπτή καταγγελία σύμβαση, σε αντίθετη περίπτωση είναι υπερέμμερος". (που σημαίνει ότι είναι υποχρεωμένος να πληρώσει τα μεροκάματα από την στιγμή που μας σταματάει μέχρι την ημέρα που θα μας δώσει γραπτή απόλυση).

Το άρθρο 4 της Κ.Σ. του 1992:

α) Σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος στο χώρο εργασίας ο υπόχρεος εργοδότης καταβάλλει το συμφωνημένο ημερομίσθιο, άσχετα από προηγούμενη απασχόληση, καθόλη τη διάρκεια της αποδεδειγμένης

ανικανότητας του παθόντος, εφόσον η διάρκεια αυτή δεν υπερβεί τις 25 μέρες το χρόνο.

β) Σε περίπτωση ασθένειας ο υπόχρεος εργοδότης καταβάλλει το συμφωνημένο ημερομίσθιο καθόλη τη διάρκεια της αποδεδειγμένης ασθένειας του ασθενή, εφόσον η διάρκεια αυτή δεν υπερβαίνει το χρονικό όριο που ορίζει ο νόμος κι εφόσον ο εργαζόμενος έχει προσληφθεί 10 μέρες πριν την ασθένεια, από τον εργοδότη.

γ) Διευκρινίζεται, ότι για την καταβολή των παραπάνω ημερομισθίων υπόχρεος εργοδότης είναι ο πραγματικά καταβάλλων τις αμοιβές του εργαζόμενου, δηλαδή:

(α) Σε περίπτωση αυτεπιστασίας ο κύριος του έργου.

(β) Σε περίπτωση εργολαβιών ο συμβασιούχος εργολήπτης ανάδοχος του έργου, και

(γ) Σε περίπτωση υπεργολαβίας που ανατίθεται με ιδιωτικό συμφωνητικό και για το αντικείμενο της εργοδότης είναι ο υπεργολάβος.

Από τις πιο πάνω καταβολές αφαιρούνται τα ποσά που εισπράττει ο παθών ή ασθενής από τον ασφαλιστικό φορέα στον οποίο είναι υποχρεωτικά από τον νόμο ασφαλισμένος.

Το άρθρο 2 της κλαδικής σύμβασης προβλέπει:

"Οι εργοδότες υποχρεώνονται να καταβάλλουν ολόκληρο το ημερομίσθιο των ημερών που εμποδίστηκε ή διακόπηκε η εργασία λόγω καιρικών συνθηκών ή από οποιαδήποτε άλλη αιτία, με τον όρο ότι οι εργαζόμενοι θα προσέρχονται και θα είναι στη διάθεση του εργοδότη όλες τις εργάσιμες ώρες."

Αυτές είναι ορισμένες βασικές ρυθμίσεις που κατακτήθηκαν από τον κλάδο τα τρία τελευταία χρόνια. Οι κατακτήσεις όμως αυτές έχουν αντίκρουσμα; Οι εργαζόμενοι γνωρίζουν αυτά τα δικαιώματά τους; Τι κάνουμε εμείς για την πληροφόρησή τους; Είναι ερωτήματα που πρέπει να μάς απασχολήσουν και άμεσα να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα.

Συνάδελφοι,

Τις περισσότερες φορές η όποια αναφορά μας για τις κλαδικές συμβάσεις εξαντλείται στο οικονομικό μέρος, υποτιμώντας τις όποιες θετικές ρυθμίσεις προς όφελος του κλάδου, όπως οι προαναφερόμενες. Όμως και σε ότι αφορά το ύψος των ημερομισθίων είμαστε ικανοποιημένοι. Αμείβονται οι συνάδελφοι σε όλες τις πόλεις σύμφωνα με τα κατώτερα ημερομίσθια της κλαδικής σύμβασης.

Εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι σε καμιά περίπτωση δεν επιτρέπεται να αμείβεται σήμερα συνάδελφος κάτω από την κλαδική σύμβαση, είναι απαράδεκτο και έχουμε σαν Δ.Σ. τις ανάλογες ευθύνες για όπου αυτό παρατηρείται.

Στις 18 Ιούλη η "Ελληνική Ομοσπονδία Κατασκευαστών Οικοδομικών Επιχειρήσεων" και η "Ένωση Επιχειρηματιών,

Κατασκευαστών Οικοδομικών και Τεχνικών Έργων" έστειλαν στο ΙΚΑ εξώδικο διαμαρτυρίας, καταγγέλοντας και απειλώντας τις υπηρεσίες του, γιατί τόλμησαν να μην δέχονται τις όποιες μισθολογικές καταστάσεις τους προσκομίζουν, αλλά να απαιτούν σε αυτές να αναγράφονται ημερομίσθια που το ύψος τους να μην βρίσκεται κάτω από αυτό της κλαδικής σύμβασης εργασίας.

Δεν μας εκπλήσσει η θέση αυτή των κατασκευαστών που το παίζουν και "αδικημένοι" προκειμένου να συντηρήσουν το άθλιο παρελθόν της καταλήστευσης της ασφάλισης των οικοδόμων.

Αυτό που μας ανησυχεί είναι ότι συνάδελφοι, ακόμη και μέλη Δ.Σ. υποστηρίζουν ότι το ελάχιστο ημερομίσθιο που οι εργοδότες είναι υποχρεωμένοι να υποβάλλουν στις μισθολογικές καταστάσεις είναι υψηλό, με αποτέλεσμα να επιδεινώνεται η ανεργία. Εδώ πρέπει να τονίσουμε τις τεράστιες ευθύνες του Σωματίου του ΚΙΑΤΟΥ που με παρέμβαση του! ταυτίστηκε με τους κατασκευαστές.

Αυτό που έχουμε να τονίσουμε είναι:

α) Ότι τα αίτια της κρίσης της οικοδομής δεν έχουν καμιά σχέση με ένα τέτοιο επιχείρημα. Το πρόβλημα βρίσκεται στην μέχρι τώρα αντιοικοδομική πολιτική της προηγούμενης, αλλά και της σημερινής Κυβέρνησης και στην ανατροπή αυτής της πολιτικής πρέπει να στοχεύουμε.

β) Το ΙΚΑ είναι υποχρεωμένο και σωστά πράττει, να μην δέχεται μισθολογικές καταστάσεις που το ύψος των ημερομισθίων βρίσκεται κάτω από αυτό της κλαδικής συλλογικής σύμβασης.

Και η Ομοσπονδία όχι μόνο συμφωνεί, αλλά και καλεί τους εργαζόμενους στον κλάδο κόντρα σε κάθε εκβιασμό να επιμείνουν στην διεκδίκηση και αναγραφή στα μπλοκ εντολών των πραγματικά καταβαλλομένων και πάνω από την κλαδική συλλογική σύμβαση ημερομισθίων. Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα, την διαμόρφωση μεγαλύτερων συντάξεων, αυξημένων επιδομάτων, αύξηση του δωροαδειόσημου κλπ. και βεβαίως την απόδοση των οφειλομένων εισφορών στο ΙΚΑ.

Όλα τα άλλα που συχνά ακούγονται όπως "όσα ένσημα και να έχεις, όσο και να κολλάς το ένσημο την ίδια σύνταξη θα πάρεις", λέγονται ή από απληροφόρητους, ή από ανθρώπους που έχουν άλλους στόχους και άλλα συμφέροντα εξυπηρετούν, πλην της κοινωνικής ασφάλισης.

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Με βάση τα στοιχεία που προκύπτουν από έκθεση του Ελληνικού Ινστιτούτου Υγείας και Ασφάλειας της Εργασίας στην τελευταία 20ετία έχουν χάσει την ζωή τους εξ αιτίας εργατικών ατυχημάτων 2.500 εργαζόμενοι. 125 νεκρούς το χρόνο, κατά μέσο όρο σε αυτό το

διάστημα θρήνησε η Εργατική Τάξη και από αυτό το τραγικό νούμερο, ποσοστό που αγγίζει το 50% προέρχονται από τον κλάδο μας.

Ακόμη βάσει των παραπάνω στοιχείων από 30.000 έως 40.000 ανέρχονται στο σύνολο τους τα εργατικά ατυχήματα.

Κύρια αιτία των ατυχημάτων είναι η παντελής έλλειψη προστασίας από την μεριά της εργοδοσίας.

Από την όλη τραγική κατάσταση επιβεβαιώνεται, ότι δεν αρκεί να υπάρχει νόμος (που παρά τις όποιες αδυναμίες του υπάρχει) αλλά αυτός ο νόμος να εφαρμόζεται.

Με το άρθρο 2224/94 και συγκεκριμένα με το άρθρο 24 που αφορά τις Διοικητικές κυρώσεις, προβλέπονται και σωστά αυστηρότερες οικονομικές κυρώσεις στους παραβάτες της νομοθεσίας (φθάνουν τα 3.000.000). Το ερώτημα είναι: έστω και με τις προηγούμενες ρυθμίσεις του Ν.1568/85 σε πόσους εργοδότες μέχρι τα σήμερα επιβλήθηκαν ποινικές και οικονομικές κυρώσεις για έλλειψη μέτρων υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους δουλιάς, σε πόσους χώρους δουλιάς για τον ίδιο λόγο σταμάτησαν οι εργασίες όπως ο νόμος ορίζει.

Από την μεριά της Επιθεώρησης Εργασίας αναφέρονται τα παρακάτω στοιχεία σε ότι αφορά τις δραστηριότητες τους το 1993.

Το 1993 έγιναν (έτσι αναφέρει) 90.000 περίπου έλεγχοι και διαπιστώθηκαν 131 παραβιάσεις υγιεινής και ασφάλειας (δηλαδή το σύνολο των εργοδοτών είναι αγγελάκια). Μα ποιόν κοροϊδεύουν, τόσο είναι περίπου οι νεκροί στους χώρους δουλιάς στην διάρκεια αυτού του χρόνου.

Το μεγάλο πρόβλημα που αφορά την ίδια την ζωή μας, πρέπει να είναι στην πρώτη σειρά των για διεκδίκηση και λύση προβλημάτων μας.

Η προώθηση και εφαρμογή των προτάσεων μας, όπως:

- 1.- Ενίσχυση των μηχανισμών ελέγχου και επιβολή κυρώσεων.
- 2.- Ποινικές και οικονομικές κυρώσεις άμεσης εφαρμογής και αποτελεσματικότητας.
- 3.- Ουσιαστικές αρμοδιότητες στις Μ.Ε.Ε. και στα Συνδικάτα, κατάργηση των γραφειοκρατικών διαδικασιών.
- 4.- Αποζημίωση των εκπροσώπων στο ύψος του συνηθισμένου ημερομισθίου.
- 5.- Επάνδρωση των Επιθεωρήσεων και των ΚΕΠΕΚ με το απαραίτητο και κατάλληλο εκπαιδευμένο προσωπικό.

ΣΥΝΑΦΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Πρέπει να αναφέρουμε, ότι σαν Διοίκηση έχουμε σοβαρές ευθύνες γιατί στα ιδιαίτερα προβλήματα αυτού του χώρου δεν δώσαμε την ανάλογη προσοχή.

Οι χώροι των συναφών επαγγελμάτων της οικοδομής ήταν και εξακολουθούν να είναι συνδικαλιστικά και οργανωτικά αδύνατοι.

Αυτό κατά κύριο λόγο οφείλεται στην ιδιομορφία του χώρου, στο κατακερματισμό του σε εκατοντάδες μικροβιοτεχνίες, ιδιαίτερα στην κατεργασία ξύλου (50.000 εργαζόμενοι σε 2.000 βιοτεχνίες).

Οι χώροι αυτοί έχουν σοβαρά και οξυμένα προβλήματα. Προβλήματα που έχουν να κάνουν με τις συνθήκες δουλειάς, τα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας, την παραβίαση της εργατικής νομοθεσίας, τα χαμηλά ημερομίσθια κλπ. Τα σοβαρότερα προβλήματα παρουσιάζονται στο κλάδο της κατεργασίας ξύλου.

Λόγω της ανεξέλεγκτης άλωσης της Ελληνικής αγοράς από τα μεγαθήρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης που παράγουν ξύλινα προϊόντα και έπιπλα (το εμπορικό ισοζύγιο είναι 1 προς 15 δηλαδή εξάγουμε 1 και εισάγουμε 15) καθώς και την συρρίκνωση της οικοδομικής δραστηριότητας, ο κλάδος απειλείται με συρρίκνωση και αφανισμό.

Η νέα Διοίκηση της Ομοσπονδίας αξιοποιώντας τις εμπειρίες και τα συμπεράσματα από ανάλογη δράση των Σωματείων του ξύλου και εμπλουτίζοντας τις μελέτες και εκείνα τα συμπεράσματα, με ότι καινούργιο υπάρχει, θα πρέπει να βοηθήσει τα σωματεία του χώρου, ώστε στις σημερινές συνθήκες μαζί με την πάλη για την επίλυση των προβλημάτων των εργαζομένων να αναπτυχθεί ανάλογο κίνημα για την ανάπτυξη του κλάδου. Ανάλογη δραστηριότητα να δείξει και για το σύνολο των συναφών επαγγελμάτων παίρνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες που τα χαρακτηρίζουν.

ΝΕΟΛΑΙΑ

Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που πρέπει να μας απασχολήσουν σήμερα, είναι το πρόβλημα της νεολαίας.

Οι νέοι σήμερα είναι τα κατ'εξοχή θύματα της καπιταλιστικής Ευρώπης, της Ευρώπης των μεγάλων αφεντικών.

Χιλιάδες νέοι ζουν σήμερα τα συμπτώματα μιας κοινωνίας που νόμος της είναι, η βία, η εκμετάλλευση και η αδικία.

Χιλιάδες νέοι έχουν καταδικασθεί, στην πιο κρίσιμη όσο και δημιουργική περίοδο της ζωής τους σε υποχρεωτική αργία ή υποαπασχόληση.

Ετην Ευρώπη των 20.000.000 ανέργων το ποσοστό των ανέργων κάτω των 25 χρόνων είναι το υψηλότερο από τις άλλες κατηγορίες του πληθυσμού.

Σύμφωνα με στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας (ΕΣΥΕ) και του Ινστιτούτου Εργασίας το ποσοστό ανεργίας σε νέους κάτω των 25 ετών στην χώρα μας παρουσιάζει αλματώδη αύξηση και φθάνει το 30% που σε πραγματικούς αριθμούς μεταφράζεται σε 166.000 ανέργους.

Το 1985 το ποσοστό ανεργίας ήταν 23% ενώ το 1992 ήταν 25%.

Συνάδελφοι,

Σημαντικός αριθμός νέων έχει μπει στον κλάδο μας τα τελευταία χρόνια .

Πολλοί από αυτούς, θεωρούν την οικοδομή σαν προσωρινή λύση, έχουν στο νου τους να βρουν στην πορεία κάποια άλλη δουλιά. Αιτία είναι η κούραση της δουλιάς, το άγχος και η αβεβαιότητα για το αύριο. Όμως ουσιαστικά μεγάλο μέρος των νέων που μπαίνουν στον κλάδο παραμένει, αφού τα όνειρα τους για κάτι καλύτερο διαλύονται από την ανυπαρξία θέσεων εργασίας.

Αυτό που παρατηρείται με τους νέους του κλάδου είναι, ότι ενώ σημαντικός αριθμός είναι γραμμένος στα Σωματεία, παραπέρα η συμμετοχή τους περιορίζεται, στο να ψηφίσουν στο συνδικάτο ή να απεργήσουν.

Δεν συμμετέχουν όμως στην ζωή και δράση του Σωματείου, περιορισμένος είναι ο αριθμός των νέων που παίρνουν μέρος στις απεργιακές συγκεντρώσεις, συνελεύσεις κλπ.

Σήμερα πρέπει να το αποφασίσουμε ο χρόνος μέχρι το επόμενο Συνέδριο να είναι χρόνος επίμονης δουλιάς, στους νέους οικοδόμους ένταξης τους στην ζωή και δράση του Σωματείου.

Το απαιτούν οι δύσκολοι καιροί που περνάμε, το απαιτεί η συνέχιση της αγωνιστικής πορείας του κλάδου για ένα καλύτερο αύριο.

Δεν είναι πιο ισχυροί αυτοί που θέλουν τους νέους αδιάφορους, αμέτοχους, παθητικούς, μακριά από την ομορφιά της δράσης, του αγώνα, χαμένους στην δεινή των ψεύτικων υποσχέσεων, για να μη βρουν ποτέ την δύναμη να αλλάξουν την μίζερη ζωή τους, την κοινωνία που ζουν.

Εμείς είμαστε οι ισχυροί. Γιατί; Εμείς πιστεύουμε στις αξίες της συλλογικής δράσης, στην ομορφιά του δύσκολου αγώνα, στην δημιουργία και την αλληλεγγύη για να κάνουμε πιο ανθρώπινη την ζωή μας.

Γιατί εμείς ερχόμαστε από πολύ μακριά, έχουμε αγωνιστικό παρελθόν, έχουμε παρόν και μέλλον.

Γιατί ακολουθούμε πιστά την Αγωνιστική πορεία που χάραξαν οι παλιότεροι τιμημένοι αγωνιστές του κλάδου, πορεία μακρόχρονων αιματηρών αγώνων, με περήφανες κατακτήσεις.

Γιατί είμαστε ταγμένοι στον αγώνα για Ειρήνη, ελευθερία, δικαιοσύνη.

Την δική μας φωνή θα ακούσουν οι νέοι, αρκεί εμείς να αφουγκρασθούμε τα προβλήματα τους, τις ανησυχίες τους, τις αναζητήσεις τους.

Στο επόμενο Συνέδριο οι νέοι πρέπει να έχουν το λόγο.

Αυτό μπορεί να γίνει αρκεί να το επιδιώξουμε, αρκεί με όλες μας τις δυνάμεις να στραφούμε προς αυτήν την κατεύθυνση.

./././.

Οι προϋποθέσεις τα Συνδικάτα να γίνουν σχολές μαχητών της ταξικής πάλης υπάρχουν.

ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Το σοβαρό αυτό πρόβλημα δεν έχει απασχολήσει γενικότερα το Συνδικαλιστικό Κίνημα.

Μια χούφτα μεγαλοεπιχειρηματίες και εφοπλιστές διαμορφώνουν σήμερα στα ιδιωτικά κανάλια και τον τύπο, ενημέρωση ανάλογα με τις επιδιώξεις τους και ανάλογα με τις προτιμήσεις και επιλογές μερίδας της άρχουσας τάξης που εκπροσωπούν.

Από κοντά και τα κρατικά Μ.Μ.Ε. που έχουν μετατραπεί σε κομματικό ψεύδος των εκάστοτε Κυβερνήσεων.

Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης με την διαρκώς εντεινόμενη εξάρτησή τους από το κράτος και τα ισχυρά οικονομικά συμφέροντα αντί να είναι μηχανισμοί προσφοράς πολιτικών θέσεων και δραστηριοτήτων του μαζικού κινήματος, προσφοράς των αγαθών του πολιτισμού και της τέχνης, είναι μηχανισμοί που εκτρέφουν την βία, την σήψη, τον αποπροσανατολισμό, τον τζόγο, την αποχαύνωση και τον εξευτελισμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Ο κλάδος μας, το Συνδικαλιστικό Κίνημα γενικότερα, δεν μπορεί να μείνει απαθής θεατής, στην ολοφάνερη προσπάθεια χειραφέτησης των εργαζομένων και γενικά της κοινωνίας από τα Μ.Μ.Ε.

Δεν μπορεί αδιαμαρτύρητα να εκχωρούνται τα πάντα ακόμη και ο πολιτισμός στους κάθε είδους εφοπλιστές, μεγαλοσυγκροτηματάρχες και αεριτζήδες.

Το Συνδικαλιστικό Κίνημα πρέπει να υψώσει φωνή αντίστασης - επιβάλλεται - αύριο ίσως να είναι αργά.

Η κατοχύρωση του κοινωνικού ελέγχου σε όλες τις μορφές πληροφόρησης. Η θέσπιση κανόνων λειτουργίας των Κρατικών Μ.Μ.Ε. και ο έλεγχος των δραστηριοτήτων των ιδιωτικών Μ.Μ.Ε. πρέπει να είναι απαίτηση και στόχος του Συνδικαλιστικού Κινήματος.

Συνάδελφοι,

Σήμερα που η Εργατική Τάξη της χώρας μας δέχεται την πιο άγρια ολομέτωπη επίθεση ενάντια στα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα και κατακτήσεις της, και οι δυνάμεις του συμβιβασμού και του σύγχρονου εργατοπατερισμού, που έχουν σκαρφιστεί στην κορυφαία συνδικαλιστική οργάνωση, συμμετέχουν με κάθε τρόπο στο νέκρωμα των συνειδήσεων και στον αποπροσανατολισμό των εργαζομένων, προσπαθώντας να σπείρουν συγχύσεις και να προιόνισουν τις αγωνιστικές τους διαθέσεις για να τους στριμώξουν στην γωνιά, στερώντας τους οράματα και ελπίδες.

Σήμερα ο κλάδος μας, παρά τις όποιες αδυναμίες και ελλείψεις, βρίσκεται στο μετεπίχειρο του Αγώνα. Λέει για άλλη μία φορά ΟΧΙ στον ραγιαδισμό, την ηττοπάθεια και στον ωχαδελφισμό, συνεχίζει τον Αγώνα για διατήρηση και διεύρυνση των κατακτήσεων του.

Το σημερινό φαινόμενο της απομαζικοποίησης των Συνδικάτων, μακρόχρονος στόχος της άρχουσας τάξης, των πολιτικών της εκπροσώπων και των κάθε λογής χειροκτοτητών τους, δεν άφησε αλώβητο και τον δικό μας κλάδο. Όμως σήμερα κάτω από την αποφασιστικότητα, θέληση και υπομονή των ταξικών συνδικαλιστικών δυνάμεων στον χώρο έχει αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση.

Αυτό το επιβεβαιώνει και ο αριθμός των αντιπροσώπων στο σημερινό μας Συνέδριο _____ έναντι 513 του προηγούμενου Συνεδρίου.

Πολλοί πίστεψαν και πολύ θα το ήθελαν, να καθάριζαν με αυτόν τον περήφανο κλάδο που πάντα εμπόδιο έμπαινε σε αντεργατικά τους σχέδια και επιδιώξεις τους, που ποτέ σε όλη την μακρόχρονη αγωνιστική του Ιστορία δεν υπόστειλε την σημασία του Αγώνα, που είχε και θα έχει πάντα σαν σύνθημα του "ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΧΑΡΙΖΕΤΑΙ ΟΛΑ ΜΕ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΤΑΚΤΙΟΝΤΑΙ" σύνθημα που πάντα επαληθεύεται.

Οι οικοδόμοι τους χάλασαν τα σχέδια.

Έκλεισαν τα αυτιά τους στις σειρήνες του αποπροσανατολισμού, της συναίνεσης και των "κοινωνικών συμβολαίων" που τους ήθελαν αδύναμους και υποταγμένους. Δυνάμωσαν τα Συνδικάτα τους, δυνάμωσαν την φωνή τους.

Βέβαια η αυξημένη συμμετοχή των συναδέλφων στις αρχαιρεσίες, δεν μας προξενεί κανένα εφησυχασμό, καμιά επανάπαυση, δεν λύνει από μόνη της το πρόβλημα μαζικοποίησης.

Δεν αρκεί μόνο να ψηφίζει κάποιος στο Συνδικάτο του, κύριος στόχος μας πρέπει να είναι, η ενεργοποίηση των συναδέλφων στο Συνδικάτο, η συμμετοχή τους στη ζωή και δράση του, η συμμετοχή τους στους Αγώνες και εδώ πρέπει για άλλη μία φορά να τονίσουμε ότι υπάρχουν σοβαρά προβλήματα.

Κάνοντας την εκτίμηση των απεργιακών κινητοποιήσεων της τριετίας, πρέπει να πούμε ότι δεν ήταν ανάλογες με την ένταση και το βάρος των προβλημάτων του κλάδου, το ίδιο ισχύει και για τις Συνελεύσεις των Σωματείων.

Θεωρίες όπως αυτής της αναποτελεσματικότητας των αγώνων, ανεξάρτητα αν μέχρι τα σήμερα και ειδικά στον κλάδο μας έχουν στην πράξη αχρηστευθεί, έχουν αγγίξει μέρος των συναδέλφων μας.

Την ανάπτυξη τέτοιων θεωριών καθώς και του ωχ αδελφισμού και του "ας κοιτάξει ο καθένας την πάρτη του" βοηθούν και οι δικές μας αδυναμίες, αδυναμίες που έχουν να κάνουν με την αδύνατη λειτουργία και δράση των Σωματείων.

Το ξεπέραςμα των όποιων αδυναμιών και ταυτόχρονα το ξεσκέπασμα αυτών που βοηθούν στην ανάπτυξη θεωριών ξένων προς την

αγωνιστική πορεία του κλάδου, δεν πρέπει να αφηθεί για το μέλλον. Τώρα πρέπει να ανοίξουμε μέτωπο ενάντια στις αδυναμίες μας και να τις ξεπεράσουμε.

Συνάδελφοι,

Σήμερα οι δύσκολοι καιροί που περνάμε, επιβάλλουν την ανάπτυξη και το δυνάμωμα της δράσης μας. Δεν έχουμε να αντιμετωπίσουμε σήμερα μόνο την ανεργία, αλλά και τα προβλήματα που γεννά η παρατεταμένη διάρκεια της. Η πείνα και η εξασθίωση που έχει κτυπήσει την πόρτα χιλιάδων συναδέλφων τυφλώνει πολλούς από αυτούς, τους αποπροσανατολίζει, τους κάνει να αρκούνται μόνο στο σήμερα, αγνοούν το αύριο. Τους κάνει να υποκύπτουν στους εκβιασμούς της εργοδοσίας, κατακτήσεις του κλάδου μπαίνουν σε άμεσο κίνδυνο, παραβιάζεται το πενήθερο, το ωράριο, μειώνονται ακόμη και τα ημερομίσθια.

Συνάδελφοι,

Πρέπει άμεσα να πάρουμε μέτρα, καμιά επανάπαυση δεν δικαιολογείται σήμερα από την μεριά μας πρέπει να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα αυτά στον χώρο που κάνουν την εμφάνισή τους στον χώρο δουλιάς, εκεί πρέπει να παρέμβουμε. Να συζητήσουμε με τους συναδέλφους, να ξεριζώσουμε την υποχωρητικότητα, την παθητικότητα, να πείσουμε τους συνδέλφους για την ανάγκη της πάλης για την διαφύλαξη και διευρυνση των κατακτήσεων μας.

Η ανάπτυξη της δουλιάς μας στους χώρους δουλιάς που σήμερα έχει υποβαθμισθεί ή κάτω από οικονομικές δυσκολίες των συνδικάτων έχει ατονήσει, πρέπει να είναι κύριος στόχος μας.

Η παρουσία μας στους χώρους δουλιάς μόνο τις παραμονές μιάς απεργίας, που και αυτό από ορισμένα σωματεία μόνο γίνεται και το ευκαιριακό μοίρασμα μιάς ανακοίνωσης δεν θα φέρει το επιθυμητό για μας αποτέλεσμα που είναι η ευρεία συμμετοχή των εργαζομένων του κλάδου στους αγώνες, για την ανατροπή της σε βάρος μας σημερινής κατάστασης.

Ετο χώρο δουλιάς αλλιώς συζητάς με τον συνάδελφο, αφού σε βλέπει στο πλευρό του εκεί που δέχεται την κάθε μορφή πίεσης, κερδίζεις την εμπιστοσύνη του και δημιουργούνται οι προϋποθέσεις συμμετοχής του στην ζωή και δράση του συνδικάτου.

Για να γίνει όμως αυτό για να κάνουμε αισθητή την παρουσία μας στους χώρους δουλιάς δεν αρκεί μόνο η αυταπάτηση και θέληση ορισμένων συναδέλφων, χρειάζεται να πάρουμε μέτρα για τη σωστή λειτουργία και δράση του Δ.Σ., και συμμετοχή όλων των μελών του στις αποφάσεις που παίρνονται.

Η αναφορά στα συγκεκριμένα προβλήματα δεν σημαίνει ότι η όλη μας δραστηριότητα εξαντλείται στο πλαίσιο αυτών των προβλημάτων, ούτε αρχίζει και τελειώνει με τις αποφάσεις και καταπονήσεις της Ομοσπονδίας. Τα Συνδικάτα πρέπει να αναπτύσσουν και δικές τους

πρωτοβουλίες. Εδώ πρέπει να τονίσουμε την πρωτοβουλία των Σωματείων της Θεσσαλίας και την συνάντησή τους με τον υφυπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που είχε σαν αποτέλεσμα ο υφυπουργός να εγκαταλείψει την θέση άρνησης για το πρόβλημα των υπέρ αγνώστων ενσήμων και να δεσμευτεί ότι θα το επανεξετάσει σε συνεργασία με τις υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δώσουμε και στα τοπικά προβλήματα, στην ανάδειξη - προώθηση και λύση τους στην αγωνιαστική συσπείρωση και άλλων μαζικών οργανώσεων προς αυτήν την κατεύθυνση. Αυτό δεν θα έχει για μας πρόσθετες δυσκολίες, κάθε άλλο θα είναι ενισχυτικός παράγοντας στην όλη μας δράση.

Ένα πρόβλημα που είναι συνδεδεμένο με την όλη μας δραστηριότητα είναι το οικονομικό.

Τα οικονομικά των Σωματείων πρέπει να μας απασχολήσουν εκ νέου. Δεν μπορεί σήμερα να υπάρχουν συνδρομές των 100 δραχ., δεν μπορεί έτσι να λειτουργήσουν Σωματεία - πρέπει θάρρατά να απευθυνθούμε στους συναδέλφους για την οικονομική στήριξη των Σωματείων.

Συνάδελφοι,

Αναφερθήκαμε σε προβλήματα και αδυναμίες που αφορούν την όλη μας δραστηριότητα, προβλήματα που όλοι μας γνωρίζουμε. Το ζητούμενο σήμερα είναι η συζήτηση που πρέπει να ανοίξει και τα μέτρα που πρέπει να πάρουμε για το ξεπέρασμα αυτών των προβλημάτων. Και βέβαια σε καμιά περίπτωση η αναφορά σε αυτά τα προβλήματα δεν σημαίνει ότι μας διακατέχει κανένα δίλημμα για το τι κάνουμε αύριο. Κάθε άλλο, η ανάπτυξη των αγώνων και της ταξικής πάλης, για την περιφρούρηση και διεύρυνση των κατακτήσεων μας, είναι μονόδρομος, για μας και σε αυτόν θα συνεχίζουμε να βαδίζουμε γιατί έχουμε εμπιστοσύνη στα αποτελέσματα του, κοντοπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα, γιατί όλες οι κατακτήσεις του κλάδου μας μικρές ή μεγάλες στον Αγώνα μας και μόνο σε αυτόν οφείλονται.

Ακόμη σε καμιά περίπτωση η αναφορά στις αδυναμίες μας δεν σημαίνει ότι περιμένουμε να λύσουμε τα προβλήματα που υπάρχουν για να προχωρήσουμε σε αγώνες, κάθε άλλο, ενισχυτικός παράγοντας για την εξάλειψη των προβλημάτων και αδυναμιών και είναι η συνέχιση της δράσης μας, η συνέχιση του Αγώνα και σε αυτό πρέπει να επιμείνουμε.

Συνάδελφοι,

Έχουμε να δώσουμε την μάχη σε πολλά μέτωπα, δύσκολοι αγώνες μας περιμένουν.

- Το σπάσιμο της όποιας κυβερνητικής αδιαλλαξίας και η επιβολή άμεσων μέτρων αναθέρμανσης της οικοδομικής δραστηριότητας και δημιουργία θέσεων εργασίας.

- Η επιβίωση των ανέργων.
 - Η περιφρούρηση και διεύρυνση κοινωνικών μας κατακτήσεων και δικαιωμάτων.
 - Η πάταξη των εργολάβων κατασκευαστών που υποθάλπτουν και συντηρούν την "μαύρη εργασία".
 - Η προστασία της ζωής μας από τα ατυχήματα.
 - Η αγωνιστική, αποφασιστική μας παρέμβαση, που θα στρατοσάρει τις επιδιώξεις των 12 της ΕΟΚ και των ευρωεργολάβων να μετατρέψουν την χώρα μας σε ΤΑΙΒΑΝ και να μας οδηγήσουν στην αθλιότητα.
- Είναι οι άμεσοι και πρωταρχικοί στόχοι της πάλης μας και σε αυτούς πρέπει αποφασιστικά να επιμείνουμε.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ

Συναδέλφои,

Στο τρίχρονο που μεσολάβησε από το 15ο Συνέδριο πραγματοποιήθηκαν 30 συνεδριάσεις της Εκτελεστικής Γραμματείας, 15 συνεδριάσεις της Διοίκησης, 4 του Γενικού Συμβουλίου 2 από αυτές έκτακτες.

Μέλη της Διοίκησης πήραν μέρος σε 150 Συσκέψεις, συνελεύσεις, συγκεντρώσεις στην Επαρχία.

Αδυναμίες παρουσιάστηκαν, κύρια από την μεριά της Εκτελεστικής σε ότι αφορά την έγκαιρη και πλήρη ενημέρωση των Σωματείων για διάφορα προβλήματα. Ένα σοβαρό ζήτημα που πρέπει να απασχολήσει την επόμενη Διοίκηση, αλλά και γενικότερα τα Σωματεία της Δύναμης της Ομοσπονδίας είναι η επανέκδοση της εφημερίδας Παναικοδομικής.

Οι κύριοι λόγοι που η εφημερίδα έπαψε να εκδίδεται είναι οικονομικοί. Πιστεύουμε ότι η Παναικοδομική πρέπει να κυκλοφορήσει, το κρίνουμε αναγκαίο τόσο για την ενημέρωση των Σωματείων, κύρια της επαρχίας (ΑΘΗΝΑ-ΘΕΣ/ΚΗ-ΠΕΙΡΑΙΑΣ εκδίδουν εφημερίδα) όσο και των Συναδέλφων.

Η πρόταση είναι να επανεκδοθεί σε διμηνή βάση. Τα Σωματεία να πληρώνουν το κόστος της εφημερίδας σε χρονιάτικη βάση.

Το οικονομικό πρόβλημα να λυθεί με την εγγραφή συνδρομητών, ο αριθμός τους να καθορίζει και το τίραζ που θα βγαίνει η εφημερίδα.

Η εφημερίδα να επανεκδοθεί την 1 ΜΑΗ αφού έχουν τακτοποιηθεί τα παραπάνω ζητήματα.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΧΕΣΒΙΣ

Η ανάπτυξη των Διεθνών Σχέσεων, η έκφραση συμπαράστασης και αλληλεγγύης στους εργαζόμενους και τους λαούς που αγωνίζονται για Ειρήνη, Δημοκρατία, Ανεξαρτησία και Πρόοδο ήταν και είναι για την Ομοσπονδία μας ένας από τους πιο σημαντικούς τομείς της δράσης της.

Τα τρία τελευταία χρόνια συμμετείχαμε σαν συνδιοργανωτές σεόλες τις εκδηλώσεις αλληλεγγύης, προς τον Κουβανικό λαό, ενισχύσαμε οικονομικά τον αγώνα του για περιφρούρηση του Σοσιαλισμού και των κατακτήσεων του.

Δύο αντιπροσωπείες μας σε διαφορετικά χρονικά διαστήματα επισκέφθηκαν την Κούβα με πρόσκληση των Συνδικάτων της Αντιπροσωπεία μας πήρε μέρος στο Συνέδριο των Οικοδόμων της Κύπρου, πήραμε μέρος στο Συνέδριο της ΠΣΟ, που έγινε στην Δαμασκό. Πήραμε πρωτοβουλίες και προτείνουμε στις Ομοσπονδίες Οικοδόμων των Βαλκανικών χωρών να πραγματοποιηθεί συνδιάσκεψη στην Αθήνα με θέμα η κρίση στα Βαλκάνια και συντονισμός της δράσης μας, για την αποκλιμάκωση της κρίσης. Προς την κατεύθυνση αυτή αντιπροσωπείες μας πήγαν στην Σερβία και Ρουμανία, η πρόταση μας είχε ανταπόκριση, όμως η συνδιάσκεψη αυτή δεν πραγματοποιήθηκε γιατί προέκυψαν διάφορες δυσκολίες.

Το τελευταίο διάστημα αντιπροσωπείες από τα Γαλλικά, Αλβανικά και Ρώσικα Συνδικάτα επισκέφτηκαν την Ομοσπονδία μας και ανταλλάξαμε απόψεις, ειδικά για το χώρο μας, και για τα γενικότερα προβλήματα του Συνδικαλιστικού κινήματος.

Στο κέντρο της δράσης της Ομοσπονδίας και του κλάδου μας στάθηκε η πάλη για την ειρήνη. Το ύψιστο αυτό αγαθό αποτελεί προϋπόθεση για να μπορούμε να βάζουμε αιτήματα και να παλεύουμε για τη λύση τους. Ένας λόγος παραπάνω για την εργατική τάξη και τα συνδικάτα της είναι η πάλη για την ειρήνη. Αποτελεί προϋπόθεση, πέρα από όλες τις άλλες συνέπειες του πολέμου, και για τη μείωση των τεραστίων αντιπαραγωγικών στρατιωτικών δαπανών και τη διάθεση αντίστοιχων κονδυλίων για την αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων, στην ανάπτυξη, αντιμετώπιση της ανεργίας, τη βελτίωση της Υγείας, της Παιδείας και τη βελτίωση των κοινωνικών παροχών.

Ετην κατεύθυνση αυτή η Ομοσπονδία πρέπει να αναπτύξει δράση και να πάρει πρωτοβουλίες μαζί με άλλους φιλειρηνικούς φορείς για συντονισμό της δράσης του μαζικού λαϊκού κινήματος, για ειρήνη στα Βαλκάνια παίρνοντας υπόψη τι επιδιώκουν τα γεράκια του πολέμου. Να απαιτήσουμε την άμεση απομάκρυνση των πυρηνικών όπλων από τη χώρα μας πολύ περισσότερο δε, τώρα που το σύμφωνο της Βαρσοβίας έχει διαλυθεί.

Να απομακρυνθούν άμεσα οι αμερικάνικες βάσεις από την Ελλάδα.

Με την ένταξή μας στην Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση θα μεγαλώσει η στρατιωτική και πολιτική εξάρτηση.

Η παραπέρα ανάπτυξη διεθνών σχέσεων με τα Συνδικάτα άλλων χωρών σήμερα είναι πολύ πιο αναγκαία μετά τις εξελίξεις στην κεντρική και ανατολική Ευρώπη. Ο συντονισμός της δράσης των Συνδικάτων είναι ένα μεγάλο όπλο στα χέρια της εργατικής τάξης, ας το αξιοποιήσουμε.

Συνάδελφοι,

Τελειώνοντας θα θέλαμε να τονίσουμε, ότι μέχρι σήμερα στην πολύχρονη αγωνιστική του πορεία, ο κλάδος μας βρέθηκε μπροστά και σε πιο δύσκολες καταστάσεις. Του αρνήθηκαν το δικαίωμα στην δουλιά και την ζωή, τον κτύπησαν, τον μάτωσαν, στάθηκε όμως όρθιος, ποτέ δεν υποτάχθηκε **ΗΤΑΝ ΠΑΝΤΑ Ο ΝΙΚΗΤΗΣ.**

ΗΠΟΡΟΥΜΕ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ και ΣΗΜΕΡΑ από αυτή την αναμέτρηση ΕΜΕΙΣ ΝΑ ΒΙΝΑΣΤΕ ΟΙ ΝΙΚΗΤΕΣ.

Αυτό θα εξαρτηθεί από εμάς και κανέναν άλλον. Από την δική μας θέληση, δύναμη, αντοχή και αποφασιστικότητα να επιβάλλουμε τα δίκια μας.

Η ανάπτυξη των αγώνων και της ταξικής πάλης για το δικαίωμα στην δουλιά, για την περιφρούρηση και διεύρυνση των κατακτήσεών μας είναι μονόδρομος για μας και σε αυτόν αποφασιστικά πρέπει να συνεχίσουμε να βαδίζουμε, με εμπιστοσύνη στο αποτελέσματά του, άμεσα και μακροπρόθεσμα, γιατί όλες οι κατακτήσεις του κλάδου μας μικρές ή μεγάλες, στον Αγώνα μας μόνον σ' αυτόν οφείλονται.

Παράλληλα με τους αγώνες μας για τα κλαδικά μας προβλήματα επιβάλλεται να συμβάλλουμε στην συγκρότηση ενός αγωνιστικού μετώπου αντίστασης και διεκδίκησης που να διαμορφώνει με τη συντονισμένη δράση όρους για μια άλλη συνολική πορεία στον τόπο. Ναι, οι Οικοδόμοι πρέπει να πρωτοστατήσουν για άλλη μία φορά για αυτό. Πρέπει να αποτραπούν τα αντεργατικά, αντιλαϊκά σχέδια που φτιάχνουν τα ντόπια και ξένα κέντρα. Οι καιροί είναι δύσκολοι χρειάζεται αποφασιστικότητα, σφυρηλάτηση της ταξικής μας ενότητας.

Και κύρια να μην ξεχνάμε:

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΧΑΡΙΖΕΤΑΙ